

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

ADIMLAR İLERİYE

• Devrimci
Dönemin
Görevleri

• Katliamlara
Yanıt
Anladıkları
Diden

• Paris
Katliamı
Protesto
Ediliyor

• Kayıplarımızı
Aramaktan
Vazgeçmeyeceğiz

• Şişecam
İşçileri
Fabrika
İşgalinde

• Adım
Deniz
Diyenler
Konuşuyor

SAVAŞA SAVAŞA KAZANACAĞIZ

DEVRİMCİ DÖNEMİN GÖREVLERİ

Toplumsal ilişkilerin, sınıf ilişkilerinin gelişimini, dönüşümünü ve geldiği yeri doğru ve nesnel biçimde anlamak için toplum bilimine dayanmalıyız. Bilime dayanarak ekonomik, politik ve toplumsal gücü elinde tutanlarla onların ezilip sömürdüğü kitleler arasındaki ilişkinin güncel durumunu ortaya koymak, devrimci taktiğin anlaşılması için temel önemdedir.

Önümüzdeki devrimin çerçevesini belirleyen güçler, işçi sınıfı, yoksul köylülük, proleter olmayan emekçiler, kent ve kır yoksullarıdır. Hareketin sürekliliğini sağlayan ve zafere taşıyacak olan bu güçlerdir. Egemenleri yıpratıp zayıflatan ve sendelemeden emekçilerdir, onların devrimci savaşıdır. Yıllarca sürdürülen bu savaşın sonucunda güçler dengesi emekçilerin lehine değişmeye başlamıştır. Bu sonucu sağlayan halkların gücünün iyi görülmesi gerekir.

On yılların çatışmalarından, sert süreçlerinden geçmiş, devrimci pratiğin eğitici okulunun yetenekleriyle donanmış, ileri bir düzeye ulaşmış ve büyük bir güç durumuna gelmiş olan işçi sınıfının ve emekçilerin bugün geldiği noktayı görmemek, halk yığınlarını olduğundan zayıf göstermek, sömürücü sınıfa hizmet etmek demektir.

Bütün illerde ve aynı anda geniş kitlelerin kendi istemleri için eyleme geçmesi, devrimin önemli bir kazanımıdır ve devrim mücadelesinin kitlelerin içinde ne denli kök saldığını, derin bir etki yarattığını ve yaygın olduğunu gösteriyor. Her tarafta alt üst edici eylemler var, işçi sınıfı ve halklar her tarafta kavgaya atılıyorlar.

Yapılması gereken yığınların eylemlerini desteklemek ve daha ileriye götürmektir. Bunun için her şeyden önce mücadele hedefi doğru konmalı ve gidilecek yer net olarak belirlenmelidir. Gösterilen hedefe nasıl gidileceği de aynı berraklıkla ortaya konmalıdır. Bu konu yan çizmeden, somut ve anlaşılır biçimde açıklığa kavuşturulmalıdır. Bu konuda muğlaklık ya da günden güne değişen zikzak çizen politikalar, ileriye atılan kimseler üzerinde geriletici, olumsuz ve pasifleştirici bir etki yaratır.

Devrimci hedef emeğin devrimci iktidarıdır. Kesintisiz olarak sosyalizme varacak olan Demokratik Halk Devrimidir. Proletaryanın devrimci partisinin devrim programı Leninist Parti tarafından bütün açıklığıyla ortaya konmuştur. Bu, proletaryayı kurtuluşa götürecektir işçi sınıfının gerçek devrimci

eylem programıdır. Devrimci programın içeriği parti literatüründe çeşitli yönleriyle açıklanmıştır. Devrimci program içerik olarak, özsel olarak iç savaş temeline dayanıyor. İşçi sınıfının burjuva sınıfa karşı iç savaş temeline dayanmayan bir program, proletaryanın devrimci programı olmaz, olsa olsa uzlaşmacı sosyalizmin sınıf işbirliği platformu olur. Politik stratejilerini iç savaş temeline dayandırmayan politik hareketler, kendilerini ne denli proleter sınıfın temsilcileri olarak gösterebilirler de onlar tüm görüşleriyle küçük burjuvazinin temsilcileri olduklarını ortaya koyuyorlar.

Devrimden söz ettikleri zaman devrimi eylemin temel konusu olarak değil, en ilerisinin konusu olarak koyuyorlar. Devrimi bir propaganda konusu olarak geleceğin sorunu olarak koyarken çoştukça çoşan oportünistlerimiz, devrimi güncel bir görev olarak, eylemin konusu olarak kitlelerin önüne koymaya gelince, tam bir umutsuzluk içine düşüyorlar, güçsüzleşiyor ve küçülüyorlar. Bu yüzden devrimci mücadeleyi zafere taşıyacak olan uzlaşmacı küçük burjuva hareketler değil, tüm içtenliğiyle devrimci olan proleter kitlelerdir, emekçilerdir, devrimci komünistlerdir.

Sloganlarımız, içinde bulunduğumuz süreçte, proletaryanın, emekçi kitlelerin devrimci görevlerinin ne olduğunu apaçık biçimde ortaya koymalıdır. Küçük burjuva hareketlerin sloganları devrimci durum, ayaklanma ve devrim döneminin devrimci görevlerini belirtmekten uzak. Sloganları devrimci dönemin gerisinde kalıyor. Oysaki günlük yaşamın politik ve toplumsal olayları ve olguları devrimci bir dönemde bulunduğumuzu tüm açıklığı, kesinliği ve keskinliğiyle gözlerimizin önüne seriyor. Fakat devrimci bir bakış açısına sahip değilsen, günlük hale gelen büyük olayların devrimci niteliğini göremezsin.

Devrimci Marksizm, sürecin en başında dönemin gerçek devrimci görevlerini doğru olarak belirlemiş ve bu görevleri sloganlarla öne çıkarmıştır. Devrimci marksizm açısından şimdi görev, yığınların devrimci savaşına önderlik etmek, daha doğrusu bu savaşın, gösterilerin ve ayaklanmanın tümüne önderlik etmektir. Emekçi kitlelerin devrimci savaşının başarıya ulaşması bu görevlerin yerine getirilmesine bağlıdır.

Türkiye ve Kürdistan proletaryasını ve halklarını bugünkü savaşım noktasından

daha ileriye götürecektir olan küçük burjuva grupların kendi dar yaklaşımları değil, yığınların yaşamında köklü değişim getirecek olan devrimci siyasal istemlerdir. Bu siyasal istemleri sağlayacak olan devrimin zaferi yönündeki bir savaşım tüm yığınları etkileyebilir, birleştirebilir ve harekete geçirebilir. Bir ayaklanmadan, bu yönde ciddi bir hazırlıktan başka bir etken, burjuva toplum boyunduruğu altında iyice ezilen emekçi kitleleri derinden etkileyip birleştiremez. Çünkü ancak tekelsel burjuva egemenliği devirecek devrimci bir ayaklanma emekçilerin çıkarlarını ve gereksinmelerini karşılamasını sağlayacak uygun koşulları yaratabilir. Bugüne dek ezilen ve sömürülen kitleleri etkileyip harekete geçiren faşizm ve sermayeye karşı mücadele oldu. Bugünkü güç durumunda yapılması gereken bu mücadeleyi genel ayaklanma yoluyla sonuca götürmektir.

İşçi sınıfı ve halklar faşist devlet terörü ve sermayenin despotluğu altında büyük acılar yaşadı. Sınıf savaşımı çok sert biçimde gelişti. Süreç de bu temelde son derece sancılı bir seyir izledi. Küçük burjuva hareketlerin önerdiği dolambaçlı yol bu süreci daha da uzatır. Süreci kısaltan yalnızca başarılı bir ayaklanmadır. Halk ayaklanması, ezilen ve sömürülenlerin kurtuluşunun gerçek yoludur.

Bu topraklarda devrimin gerçek yolunu izleyerek, halkların birleşik mücadelesini başarıya ulaştıracak devrimci dinamikler var. Uzun iç savaşın temelinde bu devrimci dinamikler vardır. Son olarak Türkiye ve Kürdistan halklarının Ekim sonunda başlattığı sınırlı bir ayaklanma düzeyine varan, genel bir ayaklanmayı tetikleyen, hazırlayan olgunlaşmış devrimci başkaldırısı, devrimci dinamiklerin gücünün hangi noktalara ulaştığının en çarpıcı kanıtı oldu. Günlerce alt üst edici eylemlere girişenler, daha etkili, daha güçlü ve daha büyük eylemleri gerçekleştirecek kapasiteye sahiptir. Büyük bir coşkuyla eylemden eyleme giden bu devrimci dinamikler, bizi zafere taşıyacaktır.

Çalışan sınıf ancak devrimci bir dönemden geçerek ve devrimci dönemi sürdürerek amacına ulaşır. Devrimci dönemin devam ettirilmesi ise devrimin ve emekçi halkların önderi, işçi sınıfının ve devrimci komünist partinin devrimci görevlerini yerine getirmesine ve sürecin tümünde etkin olmasına bağlıdır.

C.DAĞLI

KATLIAMCILARA YANIT ANLADIKLARI DİLDEN

9 Ocak, Kürt halkının üç yiğit evladı, Fransız istihbarat servislerinden habersiz bir sineğin bile uçamayacağı bir yerde, Paris'in orta yerinde ve gün ortasında alçakça katledildi.

Alçakça ve kallesçe bir cinayet; cinayetten de öte bir katliam. Halkların özgürlüklerine düşman güçlerin tarzlarına yakışır bir vahşet, onların karakterlerine uygun yöntemle yapılan bir katliam.

Kim yaptı? Kim işledi bu cinayetleri, bu katliamın tetikçisi kim, bilmiyoruz ve esasında binaya girip üç yiğit devrimciyi, yaşamını Kürt halkının özgürlük davasına adanmış Sakine Cansız'ı; onun yoldaşları Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'i hangi piyon ya da piyonların katlettiğini bilmek artık pek önem taşımıyor.

Ama şurası kesin, katillerin arkalarındaki güçleri, canilerin hareket tarzından tanıyoruz. Bunlar Kürt halkının özgürlük davasının yeminli düşmanlarıdır. Biz bunları Kahramanmaraş, Sivas, Dersim katliamlarından; Ermeni ve Rum yurttaşlarımıza karşı işledikleri katliam/tehcir suçlarından; Cezayir'de, Vietnam'da ve daha pek çok ülkede işledikleri soykırım suçlarından tanıyoruz.

Kim ya da kimler yaptı bu katliamı? Araştırarak bu soruya kendimizin doğru, kesin ve tam yanıtı vermesi mümkün değil. Ama katillerin arkasındakileri, siyasal çözümlenemeye görebiliriz ve görüyoruz da.. Kürt halkının özgürlük savaşının düşmanları kim ise, katillerin arkasındakiler de onlardır. Suçlunun telaşıyla hareket edip henüz hiçbir bilgi yok iken, suçu aceleyle UKH'ne atmaya çalışanlardır. Kürt halkının on yiğit evladını daha dün Diyarbakır'da kim katlettiyse, Mardin Nusaybin'de yaşamını Kürt halkının kurtuluşuna adanmış devrimciyi onlarca katille çembere alıp alçakça kim katlettiyse onlardır.

Üç yiğit devrimci kadının ölümünden duydukları sevinçli gizleme gereği dahi duymayanlar, buna bu ülkenin başadamı dâhil, katillerin arkasındaki güçlerdir, tetiği çektirenlerdir.

Ama katillerin arkasındaki güçlerin

Kim ya da kimler yaptı bu katliamı? Araştırarak bu soruya kendimizin doğru, kesin ve tam yanıtı vermesi mümkün değil. Ama katillerin arkasındakileri, siyasal çözümlenemeye görebiliriz ve görüyoruz da.. Kürt halkının özgürlük savaşının düşmanları kim ise, katillerin arkasındakiler de onlardır.

unuttukları, hesaba katmadıkları; darkafalı, bön ve ahmak olduklarından göremedikleri olgu şudur: Kürt halkı, en yiğit evlatlarının katledilmesine artık “şerbetlidir” ve bu tür katliamların çapı ve şiddeti ne olursa olsun Kürt halkını özgürlük savaşından vazgeçirme gücü yoktur.

Kürt halkının özgürlük mücadelesine, Kürt halkının varlığına yönelik bu saldırı, tekeli sermaye sınıfı ve emperyalist güçlerin UKH ile devlet arasında bir uzlaşmaya varılması durumunda ne yapacaklarının da işaretini veriyor. Tarih, şuna sayısız defa tanık olmuştur: Egemen sınıf ve emperyalistler, düşmanlarıyla uzlaşmak zorunda kaldıkları ve akabinde “uzlaştıkları” zaman, varılan uzlaşmayı bir “barış için değil, düşmanlarını fiziki tasfiye için kullanmışlardır ve kullanırlar.

Sakine Cansız ve yoldaşlarının alçakça katledilmesi, bu gerçeği bir kez daha getirip önümüze koydu. Osmanlı ve onun yıkıntıları üzerine kurulan Türkiye'nin tarihinde bu politikanın sayısız örneği var. Seyit Rıza örneği, devletin bir ayaklanmayı bastırmak için ne tür hile ve yöntemlere, katliamlara, alçakça yollara başvuracağıının son büyük örneğidir.

Bu durum ezilen halkların yazgısı mıdır? Elbette değil. Tarihten ders çıkarmayı bilen ezilen halklar, egemen sınıfla gerçek bir “barış”ın, kalıcı bir uzlaşmanın

olmayacağını bilirler, bilmek durumundalar. Bu ders çıkarılmadan ve bu dersi mücadeleye anlayışının temelini oturtmadan hiçbir ezilen ulus gerçek özgürlüğüne kavuşamaz. Çünkü egemen sınıflar, yüzyıllara dayalı toplum yönetme sanatından önemli birikimler edinmişler ve bu birikimler sayesinde ezilen halkları aldatmanın sayısız yöntemini geliştirmişlerdir.

Bunlarla baş etmenin tek yolu, mücadeleyi onların egemenliğini yıkana, varlıklarını ortadan kaldırına; devrimi zafere ulaştırana kadar sürdürmektir. UKH ile devlet arasında “barış müzakereleri” henüz doğru dürüst başlamamışken bile fiziki tasfiye politikasının devreye sokulmuş olması; Amed'den Paris'e, oradan Nusaybin'e kadar Kürt halkının yiğit evlatlarının üçer, beşer, onar kişilik gruplar halinde tasfiye edilmeye başlanmaları tekeli sermaye sınıfının, devlet ve hükümetin gerçek amaç ve niyetini göstermeye yeter. Bunlar “barış” da yapmış olsalar düşmanlarını fiziki tasfiye amacından asla vazgeçmeyecekler.

Türkiye işçi sınıfı, emekçi güçleri ve devrimciler, bu acılı günlerinde Kürt halkının yanında durarak ortak düşman olan tekeli sermaye sınıfına, onun devlet ve hükümetine karşı birliğin sağlam temellerini atmalıdır. Kürt halkı bu acılı günlerinde yanında yer alacak güçleri hiçbir zaman unutmayacaktır.

Bu cinayetlere, bu katliamlara karşı birlikte durarak Kürt-Türk halklarının mücadeleye birliği, birleşik devrimi daha da güçlendirilebilir ve güçlendirilmelidir. Ancak böyle bir politika, böyle bir anlayış temelinde hareket edilirse katillerin, katliamcılarının arkasındaki güçler amaçladıklarının, hesapladıklarının tersi durumlarla karşılaşabilirler; planları, tuzakları, hesapları ancak böyle bozulabilir.

Sakine Cansız'ların, Amed'de, Nusaybin'de katledilen yiğit evlatlarımızın anılarına bağlı kalmanın yolu, birleşik devrim yolundan yürümektir.

Biz bu yoldan yürüyeceğiz. □

OPORTÜNİZM NEDİR? LENİNİSTLER NE YAPMALI?

Burjuvazi egemenliğini sürdürmek için yüzlerce yıllık egemen sınıf olmanın, iktidarının kendisine kazandırdığı birikim ve deneyimden yararlanmayı iyi bilir. İktidarının sürdürebilmek için başvurduğu iki temel yöntem vardır. Bunlardan biri zor, baskı, devlet terörüdür, ekonomik terördür; diğeri de reformlar, vaatler, "açılımlar", vb. aldatma, oyalama sürece yayma yoludur. Sermaye bunlardan hangi yöntemi kullanırsa kullansın, bunu herkesin görüp kavrayacağı biçimde açıktan ve çırılçıplak kullanmaz. Üstelik çoğunlukla ikisini birlikte kullanır, çeşitli biçimlerde iç içe geçmeler, süslemelerle birlikte uygular. Burjuvaziyle proletarya arasındaki uzlaşmaz çelişkiye dayalı sınıf mücadelesinde burjuva sınıf, egemenliğini açıktan, yalın olarak ve herkesin her şeyi görebileceği biçimde sürdürseydi, proletaryanın işi çok kolay olurdu. Ama sermaye 500 yıllık deneyimine dayanarak egemenliğinin üzerini ulusal, dinsel, mezhepsel, cinsel, ahlaki vb. vb. binlerce yol ve yöntemle örter; asıl olanı görünmez kılmaya çalışır.

Sermayenin bütün bu taktikleri gündeme getirmesinin, yeni yeni oyunlara başvurmasının nedeni ne birilerinin keyfinin sonucudur ne de art niyetlerle hareket etme isteğidir. Bütün bunlar sınıflar mücadelesinin seyrine bağlı olarak gündeme getirdiği, getirmek zorunda olduğu uygulamalardır.

Bugün bütün dünya ölçeğinde modern uygarlık düzeyine bakıldığında sermaye, başta proletarya olmak üzere bütün emekçi sınıfların oluşturduğu geniş yığınların ekonomik, politik, kültürel taleplerini ve ihtiyaçlarını kısmen de olsa karşılamak durumundadır. Bu bir zorunluluktur. Üstelik sadece kendi iktidarını korumak için değil, kapitalist yeniden üretimin gerçekleştirilebilmesi ve kapitalizmin kendi varlığını sürdürebilmesi için de bir zorunluluktur. Bütün bunlar kitlelerin ekonomik, politik kültürel ihtiyaçlarını artırır. Geniş yığınlar, uygarlığın nimetlerinden yararlanmak için kaçınılmaz olarak ekonomik talepler, politik özgürlükler elde etmek üzere harekete geçer, mücadeleye atılır. Bu mücadele süreci giderek politik

iktidarı ele geçirme mücadelesine varır ve politik iktidarın ele geçirilmesinden sonra da sınıfların ortadan kaldırılmasına kadar devam eder.

İşte bütün bu girift, çok yönlü gelişmelere ve mücadelelere bağlı olarak burjuvazi egemenliğini korumak, ekonomik, politik ayrıcalıklarını sürdürmek amacıyla yukarıda belirttiğimiz iki temel yöntemin bazen birini bazen diğeri öne çıkarıp uygularken; çoğunlukla her somut gelişmeye uygun olarak bu ki yöntemin binlerce, on binlerce değişik kombinasyonunu geliştirir.

Burjuvazinin egemenliğini sürdürebilmek amacıyla gündeme getirdiği bütün bu uygulamalar işçi sınıfının geniş kesimleri içinde ve küçük burjuva hareket üzerinde etkili olur. Sosyal reformizmden anarşizme kadar sağ ve sol sapma akımlar kendi varlık nedenlerini burjuvazinin bu değişik uygulamalarına dayanarak üretmeye, izah etmeye koyulurlar. Sermayenin bütün bu taktikleri uygulamasındaki asıl amaç kendi egemenliğini sürdürmektir. Bunun için de işçi sınıfı saflarında, toplumsal devrimin tabanını oluşturan devrim güçleri arasında durmaksızın yeni yeni bölünmeler, aykırılıklar yaratmaya; böylece geniş emekçi yığınları etkileyerek asıl olandan, devrim ve iktidar mücadelesinden uzaklaştırmaya, devrim güçlerini zayıf düşürmeye çalışır.

Kapitalizmin bugüne kadarki bütün tarihi sermaye birikiminin tarihidir. Sermaye hiç durmadan daha çok elden daha az ele doğru bir akış gerçekleştirir. Bu akış, kriz dönemlerinde daha şiddetli ve sert olur. Yeni evrede emperyalist kapitalist sistemin içine sürüklendiği küresel çaptaki krizi, sermaye birikimini daha da hızlandırdı. Tekeller arasında süren kıyasıya rekabet ortamında tekeller büyük bir iştahla birbirlerini yutup devasa tekellere dönüşüyor; bağımlı ülkelerde acımasızca uygulanan tam ilhak politikaları küçük ve orta mülkiyeti sürekli ve hızlı biçimde tasfiye edip, geniş yığınların ellerindeki üretim ve geçim araçlarını da ellerinden alarak, onları yaşamın dışına doğru itiyor. Küçük ve orta ölçekli üretim yapan mülk

sahipleri, bunun bir sonucu olarak, hiç durmaksızın ellerinde avuçlarında ne varsa tekellere kaptırarak mülksüzleşiyor, proletaryanın ve işsizler ordusunun saflarına katılıyorlar.

Sürekli olarak yeni yeni kesimlerin proletaryanın saflarına katılması, bu sınıfın saflarında zaten var olan kendiliğindenci mücadele anlayışının sürekli olarak yeniden üretilmesi demek oluyor. Kendiliğindenci mücadele ileri noktaya kadar varsa bile bu nokta ekonomizmden ötesi değildir. İşçi sınıfı saflarında yaşanan bu sürekli genişleme sonucu, mülkiyetini kaybeden yeni yeni küçük mülk sahiplerini hiç durmadan kendi özlerinde var olan küçük burjuva anlayış ve ideolojiyi de işçi sınıfı saflarına taşımalarına yol açıyor.

Bütün bu süreç, eşyanın tabiatı gereği çelişkilerle dolu bir süreçtir. Gelişmenin kendi diyalektiği, işçi sınıfı saflarında yaşanan ayrılıkların maddi, ideolojik zeminini oluşturur. Kapitalist üretimin maddi alt yapısı devrimcidir. Hiç durmadan eski üretimi yıkıp yeniden kurarak kapitalizmin kendisinde içkin olan acımasız rekabeti sürdürür. Bunun bir sonuç olarak işçi sınıfının saflarına durmaksızın yeni yeni insanları sürerken, aynı zamanda kapitalist modern sanayi işçi sınıfını disipline edip eğiterek, proletaryanın burjuvazinin egemenliğine son vermesi için gereken maddi ön koşulları da hazırlar. Maddi ön koşulların bugünkü olgunluk ve birikimi, emperyalist kapitalist sistemin derin krizi, sıçramalı çöküş süreci kendiliğinden bir devrime yol açmaz, açamaz. Proletaryanın burjuva egemenliği devirmek üzere harekete geçmesi olmazsa olmaz. Bu mücadelede patlamalar, sıçramalar olmadan proletaryanın burjuva egemenliği yıkması, sermayeye dayalı üretime son vermesi de mümkün değildir.

Leninist Parti bu capcanlı, çok yönlü, gelişmeye açık yaşamı, emperyalist kapitalist sistem koşullarında işçi hareketinin, emekçi yığınların hareketinin bu çelişkili durumunu bilerek davranır. Ancak geniş emekçi yığınlar ve işçi sınıfının geniş kesimleri, yaşamı ve mücadeleyi kitaplardan değil, doğrudan kendi deneyimleriyle öğ-

Eleştiri

renir. Burada kendi başlarına kaldıklarında, durumu, diyalektik materyalist yöntemle çözümleyemezler. Yaşamın kendisinde varolan bu çelişki dolu gelişmeler nedeniyle geniş emekçi yığınlar bazen sağa, bazen sola meylederek, şu ya da bu "devrimci" anlayışı marksizm adına savunabilirler.

Dünyada olsun bizde olsun oportünizmin, sosyal reformizmin ve uzlaşmacı sosyalist çizginin varlığını sürdürmesinin nedeni, işte yaşamdaki bu çelişkili gelişimin kendisidir. Leninistler, gerçek yaşamın hem evrimi hem de sıçramaları kapsadığını bilerek, somut koşullara, anın verili koşullarına göre hareket eder. Oysa küçük burjuva hareketin bir bölümü salt evrimi, evrimci gelişmeyi teori katına çıkarırken, bir bölümü de salt sıçrama ve patlamaları teori katına çıkarabilir. Burada önemli olan bu tür tek yanlı teorilerin varlığı değil, bunların sınıflar mücadelesinde etkisi altına aldığı işçi ve emekçi kesimleri, devrim mücadelesinin gerektirdiği devrimci hedeflerden, devrimci örgütlenmelerden ve proletaryanın devrimci sınıf çizgisinden uzaklaştırmasıdır.

Günlük olayların politik ıvır zıvırında yaşanan, ama asıl olan üzerinde pek de etkisi olmayan değişikliklere bakarak her duruma göre tavır almak, proletaryanın bir sınıf olarak temel çıkarlarını, bu günü birlik gelişmelerin yarattığı ya da yaratabileceği ufak tefek çıkarlara feda etmek: işte oportünizmin, reformizmin özü, özeti budur. Bu ne kadar farklı görünüm ve biçimleri alırsa alsın, politik yaklaşımları günü birlik olan için asıl olandan vazgeçmektir.

Oportünizme, reformizme karşı mücadele, burjuvaziye karşı, burjuva egemenliğe karşı mücadelenin parçasıdır. Burada Leninistlerin yapması gereken, emekçi yığınların hangi kısmının, hangi çevrenin oportünizminin, reformizmin kendi görünüm biçimlerinden ne kadar ve nasıl etkilendiğine kafa yormak değil, tam da bu oportünist, reformist "pisliğe" bulaşıp kafası karışanları ön plana almadan kendi yollarında yürümektir. Yıllardan beri olduğu gibi, sağa sola bakmadan, şu ya da bu kesimin ne dediğine aldırmandan proletaryanın, emekçi yığınların daha geniş ve daha derindeki kesimlerine, gerçek kitlelere ulaşmak için çaba göstermeli, bütün enerjisini ve gücünü buraya seferber etmelidir.

Leninistler kendi yollarında yürüyüp bir örgütlü güç olmakla da yetinmeyip bir güç örgütü olmayı başardıklarında bugün oportünizmin, reformizmin etkisi altında kafası karışmış henüz kemikleşmemiş kesimleri de kendisine çeken bir çekim merkezi olacaktır.

Bu bilinçle, işçi sınıfının içine daha derine, daha ileriye...

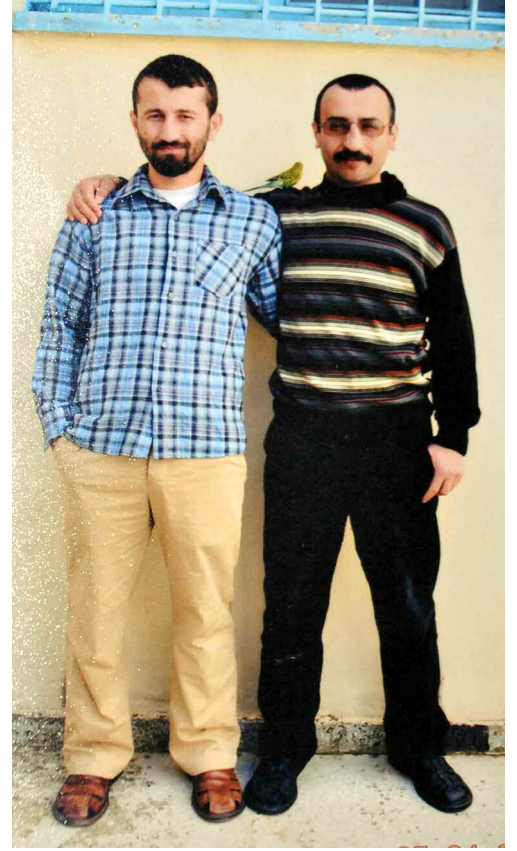
Kazanan devrim olacak, kazanan biz olacağız!...□

NURETTİN TEMEL HÜCREDE

2001 yılında tutuklanan eski Devrimci Mücadele Birliği dergisi yazışları müdürü Nurettin TEMEL, 26 Aralık 2012 günü "ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası" nedeniyle tek kişilik hücreye alındı.

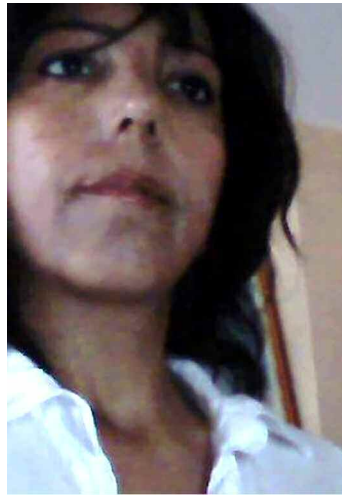
Nurettin Temel 11 yıldır Tekirdağ 1 Nolu F Tipi zindanında kalyordu. Kesinleşen ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası nedeniyle zorla tekli hücrelere götürülen TEMEL, aynı davadan yargılandığı Serdar Serbüent Sürücü'nün yan hücrelerine konuldu.

Zindanların yıkılıp tutsakların özgürleştirilmesi sorunu, her geçen gün kendisini daha yakıcı biçimde ortaya koyuyor. Şunu yeniden ve yeniden vurgulamalıyız ki, devrimci tutsaklar özgürleştirilmeden işçi ve emekçiler özgürleşemez.

**Nurettin Temel Yalnız Değildir!
Serbüent Sürücü Yalnız Değildir!
Zindanları Yıkacak Zaferi Biz Kazanacağız**

NEJLA ABLA SENİ UNUTMAYACAĞIZ

Sarıgazi Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nin biricik ablası Nejla Yılmaz'ı vakitsiz bir zamanda kaybetmenin acısı içindeyiz.

Şairin de dediği gibi yürümek o her zaman için bizim yanımızda yürüyen, güler yüzüyle, neşesiyle, canlılığıyla bizlere sürekli moral veren ve hiç bir zaman hiç bir şeyini bizden esirgemeyen yoldaş sıcaklığıyla her zaman yanımızda olan Nejla abla, yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle daha genç yaşında hayata gözlerini yumdu.

Kendisi Dersimli olan ve İstanbul'da yaşamını sürdüren Nejla abla 5 yıldır kanser tedavisi görüyordu. O'nun için 11 Ocak günü Sarıgazi Cemevinde akrabaları ve dostlarının katılımıyla cenaze töreni yapıldı. Aynı gün de Taşdelen Mezarlığı'nda toprağa verdiğimiz Nejla abla, seni hiç bir zaman unutmayacağız.

Sarıgazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi Çalışanları Ve Dostları

PARİS KATLIAMI PROTESTO EDİLİYOR

Fransa'nın başkenti Paris'te düzenlenen silahlı bir saldırıda PKK'nin kurucularından Sakine Cansız, KNK Paris temsilcisi Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez hayatını kaybetti.

Ülkenin dört bir yanında yoğun gösterilerle protesto edildi katliam.
**10 Ocak'ta Adana'da
Bir yürüyüşle protesto edildi.**

BDP İl binası önünde bir araya gelen halk, "Kadın Kırımı Toplum Kırımıdır. Paris'te Kadın Öncülerimize Dönük Yapılan Katliamı Nefretle Kınıyoruz" pankartı ve "Katlederek Barış Gelmez", "Ben Fidan Doğan", "Ben Leyla Şaylemez", "Ben Sakine Cansız", "Paris Şehitleri Ölümsüzdür", "Barışa Uzman Eller Kırılısın" ve "Katliamı Nefretle Kınıyoruz" dövizleri taşıdı. Sık sık "Şehit Namirin", "Ey Şehid Riya Te Riya Me Ye" ve "Sakine Yoldaş Ölümsüzdür" sloganı atıldı.

BDP İl binasından İnönü Parkına doğru yüzlerce insan yürüdü ve İnönü Parkında bir açıklama gerçekleştirildi. Açıklama özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH) adına Birhat Yalçın yaptığı açıklamada "O kurşunlar Kürt halkına, Kürt özgür kadınlarına, barışa sıkılmıştır" dedi. Yalçın "Nefretle kınadığımız bu katliamın sorumluları ister Türk derin devleti olsun, ister uluslar arası komplocu güçler olsun biz kadınlar bu katiller sürüsüne en güzel yanıtı mücadelemizi yükselterek, barış ve özgürlüğe daha güçlü yürüyerek vereceğiz." diyerek basın açıklamasını sonlandırdı.

Mücadele Birliği/Adana

Suikast Protestoları Devam Ediyor

İstanbul'da yüzlerce kişi BDP'nin çağrısıyla Galatasaray Lisesi önünden Fransız konsoloslukuna yürüdü.

11 Ocak BDP'nin çağrısıyla Fransa'da suikaste uğrayan PKK'nin kurucularından Sakine Cansız aralarında KNK Paris temsilcisi Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez Kürdistan Enformasyon Merkezi (CİK) bürosunda öldürülmesi Galatasaray Lisesinden Fransız Konsoloslukuna yapılan yürüyüşle protesto edildi. Eyleme Mücadele Birliği, Devrimci Öğrenci Birliği ve çok sayıda siyasi parti katılarak destek verdi. Yürüyüşün yapıldığı İstiklal Caddesi'nde polis panzer ve çevik kuvvet ekiplerinin yoğunluğu dikkat çekti.

Yürüyüşe katılanların ellerinde öldürülenlerin resimleri ve dövizler taşındı. "Özgürlük Mücadelesinin Neferlerine Söz Veriyoruz Sorumlulardan Hesap Soracağız" BDP İlçe Örgütü imzalı pankart

Sokaklar

açan kitle sık sık “Kürdistan Faşizme Mezar Olacak”, “Biji Serok Apo”, “Şehit Namırın”, “Katillerden Hesap Soracağız”, “Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm” sloganları attı. Fransız Konsolosluğuna gelen kitle yürüdüler. Fransız konsolosluğuna siyah çelenk bırakıldı. Eylem milletvekilleri Sabahat Tuncel, Emine Ayna, Ayla Akat, ve çok sayıda siyasi parti temsilcisi katıldı. Basına Açıklama yapan İstanbul İl Başkanı Asiye Kolçak saldırıyı alçakça nitelendirerek, “Kürt halkında büyük bir infiale yol açmış, hepimizi derinden sarsmıştır” dedi.

Asiye Kolçak konuşmasını şöyle sürdürdü: “Devrimci duruşu ve kararlılığıyla Kürt kadın mücadelesinin ve direnişinin sembolü olan, Sakine Cansız'ın şahsında yapılan saldırı, özgürlük hareketine, iradeli siyaset çizgisine, kadın özgürlük mücadelesine, Avrupa'daki yurtsever Kürdistan halkına, Kürt halkının dostlarına ve bir bütün olarak Kürt halkının varlığına ve özgür geleceğine kastedilmiş alçakça bir saldırdır”.

Ardından İstanbul milletvekili Sabahat Tuncel, Sakine Cansız, Fidan Doğan, Leyla Şaylemez kişilerin devrimci yaşamlarından bahsederek, Sakine Cansız'ın, Diyarbakır Cezaevinde işkence karşısında nasıl direndiğini hatırlattı. Tuncel; yapılan katliamın başta Kürt özgürlük mücadelesinin ve Kürt kadının özgürlük yürüyüşüne vurulmuş olduğunu söyledi. Daha sonra BDP Milletvekili Ayla Akat, “Bu saldırı ile Kürt Halkının eşitlik ve demokrasi mücadelesine ket vurmak istenmektedir” dedi. Akat, “Sakine Cansız'ın kim olduğunu işkence karşısındaki dik duruşu nedeniyle işkenceci polisler çok iyi bilir. Onları katledenler, onların fikri, eylemi ve direnişi karşısında yenildiklerini gösterdiler. Katiller, yenildiler ve teslim oldular” diye konuştu.

Eylem daha sonra sloganlarla sona erdi.

Katliam Bremen'de Protesto Edildi

Aralarında PKK'nin kurucu kadrolarından Sakine Cansız'ın da bulunduğu 3 Kürdistanlı Kadının Paris'te katledilmesini protesto etmek için, Almanya'nın Bremen eyaletinde 11 Ocak günü saat 14.00'da Brati Derneğinin öncülüğünde Bremen Tren Garından Parlamento binasına kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Soğuk havaya rağmen Kürdistanlıların yürüyüşe katılımının yoğun olduğu eylem öncesi Brati Derneği temsilcisi bir konuşma yaparak katliamda TC-Fransa bağlantısına dikkat çekti. Kadınların en ön safta yer aldığı yürüyüş boyunca “Şehit Namırın”, “Biji Serok Apo”, “Terörist Türkiye”, “Terörist Erdoğan” sloganları atıldı.

Parlamento binasının önüne gelindiğinde Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in yaşamları ve mücadeleleri anlatıldı. Yapılan konuşmalarda Fransa devletinin katliamı aydınlatması gerektiği, Kürt halkına karşı sorumlu olduğu söylendi. Alman MLPD

partisi temsilcisi söz alarak katliamı kınadı ve Kürt halkıyla olan dayanışma duygularını dile getirdi.

Bremen'den Mücadele Birliği Okuru

Acımız Bizi Zafere Ulaştıracak

Sakine Cansız, Fidan Doğan, Leyla Şaylemez'in Fransa'nın başkenti Paris'te katledilmesi İstanbul'da kadınlar tarafından protesto edildi. “Onların mücadelesi sadece Kürt kadınlarının değil, dünya ve Türkiye kadınlarının mücadelesidir” denilerek Fransa Konsolosluğu önüne siyah çelenk bırakıldı.

12 Ocak İstanbul'da Demokratik Özgür Kadın Hareketi'nin duyurusuyla kadınlar ölümsüzleşenlerin resimleriyle yürüyerek katliamı protesto etti.

Galatasaray Meydanı'nda açılan "Kadın Özgürlük Mücadelesini Katlederek Bitiremezsiniz" yazılı pankart ve katledilenlerin resimleri taşındı.

Sloganlarla yürünerek Fransız Konsolosluğu önüne gelindiğinde buraya siyah çelenk bırakılarak basın açıklaması yapıldı.

Demokratik Özgür Kadın Hareketi adına açıklama yapan Güneş Duygu Koçak, Kürt kadın siyasetçiler Sakine Cansız, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez'in katledilmesinin, Kürt özgürlük ve kadın özgürlük mücadelesine ve barış girişimlerine yönelik bir saldırı olduğunu ve bu saldırının AKP, Avrupa ve Fransa hükümetinin iradesinden bağımsız gelişmediğini belirtti.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de ise öfkelerinin çok büyük olduğunu, bu öfkenin Kürdistan'daki bir çok şehirde yapılan gösterilerle de dile getirildiğini belirterek Cansız, Doğan ve Şaylemez'in mücadelesinin sadece Kürt kadın hareketinin değil, dünya ve Türkiye kadınlarının da mücadelesi olduğunu ve mücadelenin daha da güçlü devam edeceğini söyledi.

Tuncel, saldırının sorumluları bulununcaya kadar daha güçlü bir şekilde her gün sokakta olacaklarını, kadınların yürüttüğü eşitlik ve özgürlük mücadelesiyle Kürt halkını özgürleştireceklerini belirterek, Türkiye'nin ve Fransa'nın olayı aydınlatana kadar sorumlu olduklarını söyleyerek, “Biz kadınlar bu saldırının hesabını soracağız” dedi.

Sloganlarla ve zılgıtlarla eylem sonlandırıldı.

Katliam Antep'te De Protesto Edildi

BDP tarafından 12 Aralık Cumartesi günü, Antep Yeşilsu Parkı'nda Paris katliamını protesto etmek için bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

3 Kürt kadınının resminin bulunduğu bir pankart açarak İl binası önünden yürüyüşe geçen kitle sık sık “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Şehit Namırın”, “Kadına Kalkan Eller Kırılınsın” sloganları attı. Yeşilsu Parkı'na gelindiğinde de basın açıklaması okundu.

Mücadele Birliği/Antep

YASAĞA RAĞMEN EYLEM

Adana İstasyon önünde, Asgari Ücret Mitingi olarak hazırlanan mitinge valilik "Bu kesimde insanlar alışveriş yapıyor" diyerek izin vermedi. Eylemi yapmakta kararlı olan Miting Tertip Komitesi, aynı gün aynı saatte kitlesel bir basın açıklaması yapacaklarını duyurdu. Ancak polisler, tertip komitesinde bulunan işçilerin evlerine giderek "eylemin yasak olduğu ve yapılmaması" yönünde uyarı yaparak tehdit ettiler. Baskılara boyun eğmeyen işçiler ise, duyurdukları saatte eylemi gerçekleştirdiler.

30 Aralık Pazar günü basın açıklaması için İstasyon önünde işçiler, sendikalar ve siyasi partiler "İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın İş Ekmek Özgürlük", "İşsize İş, Yoksula Aş, İnsanca Yaşamak İstiyoruz" sloganlarıyla bir araya geldi.

Eylemin başında Ayışığı Sanat Merkezi işçilere şiir dinletisi gerçekleştirdi. Nazım Hikmet'in Hürriyet Kavgası şiiri işçiler tarafından alkış topladı. Daha sonra Asgari Ücret Miting Tertip Komitesi adına Celal Soner Şahin basın açıklamasını okudu. "Dünya biz işçilerin ellerinde güzelleşiyor" diyen Şahin "Bütün işçi kardeşlerimize sesleniyoruz. Emegin yüceliğini hatırlatmak için birleşelim. Biz işçiler bu miting girişimini bir başlangıç kabul ediyoruz. Bu kadar değeri yaratan bizler kendi birliğimizi yaratabiliriz" diyerek basın açıklamasını bitirdi. Ardından eylem sloganlarla sona erdi.

29 Aralık Cumartesi günü saat 13.00'de HDK, KESK, DISK, İHD ve MKÜ ÖĞDER'liler Eğitim-Sen binası önünde "Roboski Yas Tutmuyoruz, Hesap Soruyoruz" pankartıyla toplandı. Henüz ilk sloganlar atılırken kitle polis barikatıyla durduruldu.

Polis, bu yürüyüşe izin vermeyeceğini söyledi. Halk ise bu konuda diretti ve ıslıkla, alkışlarla ve atılan sloganlarla barikatı açmaya çalıştı.

Polis halka pankartları indirterek slogan atmadan sessiz ve uslu olması konusunda telkinlerde bulunuyordu. Halk bu söylemlerin ardından daha güçlü ve kararlı slogan atıp geri çekilmeyeceğini ve bu eylemde ısrarcı olduğunu gösterdi.

Ve barikat açıldı... tekrar yürüyüşe geçen halk polisi yuhalayarak Kürtçe ve Türkçe "Polis Defol Bu Sokaklar Bizim", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı.

İkinci defa polis barikatıyla karşılaşıldı. Aynı şekilde anlaşmalar yapılmaya çalışıldı. Halkın ciddi direnişi karşısında bazı kitle örgütleri ne yapacağını şaşırmişti, bir yandan insanları durdurmaya, bir yandan da polisle uzlaşmaya çalıştı. "Pankartlar indirildi, slogan atmayacağız, basın açıklamamızı yapıp hemen dağılacağız" söylemlerinden sonra barikat yeniden açıldı.

Halkın tepkisi "bu sokaklar bizim" ve "yasal olan basın açıklamasından mı korkuyorsunuz" şeklinde oldu ve tekrar pankartlar açıldı slogan atılmaya başlandı, kitle bayağı gerilmişti. Dört

ANTAKYA'DA OLAĞANÜSTÜ HAL DEVAM EDİYOR!

defa bu olay tekrarlandı ve polis barikatı açmak zorunda kaldı. Halk şunu unutmamıştı, valilik nezdinde devlet, burasını olağanüstü hal bölgesi ilan edip gösteri ve yürüyüşleri yasaklamıştı.

Basın açıklamasını okumak için hazırlıklar yapılırken, bir yandan sloganlar atılmaktaydı. O sırada nereden geldiği bilinmeyen bir faşist kitlenin önüne geçip bozkurt işaretleri yaptı. Zaten sinirleri gerilmiş olan kitle bu duruma tepki gösterdi ve gerginlik yaşandı. Çevik kuvvet polislerinin nezaretindeki faşist, hemen alandan uzaklaştırılıp, koruma altına alındı, kitle de çember içine aldı.

Basın açıklamasında 28 Aralık'ta Uludere'de yaşananların tarihe Roboski katliamı olarak geçtiğini belirterek, "34 yoksul Kürt köylüsü AKP Hükümeti'nin verdiği emirle savaş uçakları tarafından bombalanarak katledildi" denildi.

Roboski katliamının aydınlatılması ve suçluların yargılanmasını ve cezalandırılmalarını istediklerini belirtildi. "Kürtlerin sırtına saplanmış katliam hançeri ile açılan bu derin yaranın kapatılarak gerçek kardeşleşmenin yolunun açılması mümkündür. Bunun yolu içerde ve dışarıda savaş karşıtı kitlesel bir mücadele ile savaş hükümetinin ve iradesinin geriletilmesinden geçer" dendi.

Basın açıklamasının okunmasının ardından eylem apar topar bitirilerek kitle dağıtıldı. Eyleme, Antakya Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Antakya Mücadele Birliği Platformu

VALİLİKTE ANTEP MİTINGİNE YASAK

KESK, DISK, TMMOB ve TTB'nin "Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır, Ortadoğu'nun Geleceğini Ortadoğu Halkları Belirleyecek!" sloganıyla 20 Ocak günü Antep'te yapacağı mitingi Antep Valiliği erteledi. Antep valiliği başbakanın o gün Antep'te olacağı gerekçesiyle "mitingi erteleme kararı" aldı.

Kararı kınamak ve kararın geri alınması amacıyla miting tertip komitesi tarafından Antep Eğitim-Sen şubesinde 14 Ocak günü bir basın toplantısı gerçekleştirildi.

Miting Tertip Komitesi adına Ömer Faruk Koç'un yaptığı açıklamada "Bizler anti-emperyalist emek ve meslek örgütleri olarak, ülkemizin NATO üsleriyle ve ABD'nin kanlı savaşa hazırlık yaptığı askeri üsleriyle kuşatılmasına; Emperyalizmin maşası haline gelerek komşularıyla savaşın eşiğine gelmesine; kanlı tarihe ortaklık edecek bir ülkeye dönüşmesine asla izin vermeyeceğimizi bir kez daha ifade ediyoruz.

Bu uğurda sürdürdüğümüz mücadelemizde dün olduğu gibi bugün de tüm savaş karşıtlarıyla birlikte 'ABD Emperyalizminin Taşeronu Ol-

mayacağız' diyecek, 'Suriye'de Emperyalist Müdahaleye Hayır, Ortadoğu'nun Geleceğine Halklar Karar Versin' şiarımızla yine meydanlarda olacağız" denildi ve yaptıkları görüşmede başbakanın 19 Ocak'ta Gaziantep ilinde olacağı, ancak programlarının bir gün sonraya aksaması nedeniyle mitingde güvenlik zafiyeti yaşanacağı için mitingin bir hafta sonraya yapılmasının tebliğ edildiği aktarıldı.

Basın açıklaması, "Bizler mitingi tertip komitesi olarak gerekli hazırlıklarımızı yapmış ve bastırılan tüm bildiri ve afişlerde miting yeri, tarihi ile ilgili dokümanların baskısı yapılmış olarak tüm illere gönderilmiştir. İlimizde yapılacak bölge mitingi nedeniyle hazırlıklarımızı bu çerçevede geliştirdik. Bu yasakçı zihniyet ülkemizin demokratikleşmediğini ve ileri demokrasi kültürünün olmadığını gerçeğidir. Tüm emek ve demokrasi güçlerini gerçekleştireceğimiz eylemlerde yan yana, omuz omuz olmaya, halkın, sokağın barış talebine kulak vermeyenlere inat sesimizi daha da büyütme davet ediyoruz" denilerek sona erdi.

Mücadele Birliği/Antep

TÜM MEYDANLAR İŞÇİLERİN

27 Aralık:

THY'deki grev yasağına karşı çıktıkları için işten çıkarılan 305 işçinin işlerine geri dönmek için açtığı işe iade davaları 24 Aralık günü görüldü. İstanbul 12. İş Mahkemesi'nde görülen davada, mahkeme 26 işçinin işe iade edilmesi gerektiği yönünde karar verdi.

Hava-İş'in, THY A.O.'da toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili sendika olduğuna dair yazı da aynı gün Hava-İş'e tebliğ edildi.

Hava-İş Sendikası bir açıklama yaparak 15 gün içinde patronları toplu iş sözleşmesi masasına çağıracaklarını bildirdi.

Ayrıca Hava-İş Sendikası, toplu iş sözleşmesi maddelerini THY A.O.'daki tüm üyeleriyle birlikte belirleyeceğini açıkladı. Buna ilişkin Hava-İş Üyeleri'nce taleplerini ifade eden bir anket çalışması yapılıyor.

5 Ocak:

THY işçilerinin her hafta bir ilçenin meydanında gerçekleştirdikleri eylemlerinin bu haftaki adresi Kartal Meydanı oldu. İşçiler eylemlerinin 222. gününde Kartal

İskele Meydanı'nda bir araya geldiler ve basın açıklaması yaptılar. Eyleme Deri İş Sendikası ve bir çok siyasi parti destek verdi.

Eylem işçilerin halay ve sloganlarıyla son buldu.

12 Ocak:

THY işçileri, mücadelelerinin 228. gününde Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda sağanak yağın yağmurun altında bir araya geldiler. "THY A.O ve Teknik A.Ş'de İşten Atılan İşçiler İşe Geri Alınsın" pankartı açılan eylemde işçiler sık sık "Grev Hakkını Kazandık, Sıra İşe Dönüşte", "AKP İşçiye Hesap Verecek", "İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek" sloganları attılar.

Eyleme Devrimci İşçi Komiteleri, Mücadele Birliği, Taşeron İşçileri Derneği, Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube, DHL İşçileri, Hey Tekstil İşçileri, Kristal-İş Sendikası yöneticileri ve Şişecam işçileri, Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve işçiler katıldı.

Hava İş Genel Başkanı Atılay Ayçin

konuşmasında; TİS masasında birinci maddenin 305 işçinin işe iadesi olacağını ve 305 işçi işe geri dönmeden sözleşmenin sonlanmayacağını söyledi. Ayçin, THY işçilerini, 16 Ocak Çarşamba günü saat 14.00'da yapılacak olan TİS görüşmelerine çağırdı.

THY işçileri adına basın açıklama yapan işçilerden Mahmut Kaplanseren, merkezi Almanya'da bulunan Uçak Kazaları Veri Değerlendirme Merkezi'nin son 30 yılda gerçekleşen uçak kazalarını veri olarak hazırladığı değerlendirme sonuçlarını aktardı. THY'nin Avrupa'da en güvenli hava yolları listesinde son 10'da yer aldığını, 60 Avrupalı hava yolu şirketinin sıralandığı listede uçuş emniyeti açısından THY 54. sırada yer aldığını söyledi.

ITF(Uluslararası Taşımacılık Sendikası) Genel Sekreteri David Cockroft da eyleme destek verdi ve burada olduğu için çok mutlu olduğunu söyleyerek "Ayçin'i gördüğüm için de mutluyum. Çünkü Ayçin benim cezaevinde ziyaret ettiğim ilk sendikacıdır" dedi. Eylem işçilerin çektiği halay ve türkülerle sona erdi. □

SAĞLIKÇILAR MECLİSİ ANKARA'DA TOPLANDI

T ü r k i y e (Büyük) Sağlıkçılar Meclisi, “İşimize, İş Güvencemize, Hastanelerimize Sahip Çıkıyoruz” sloganlarıyla ve “Kamu Hastaneleri Birlikleri'ne Karşı Mücadele Programını Hep Birlikte Şiarıyla

Ankara'da İbn-i Sina Hastanesi Hasan Ali Yücel Salonunda toplandı. Türk Tabipleri Birliği, Sağlık Ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası, Devrimci Sağlık İş Sendikası, Türk Diş Hekimleri Birliği, Türk Hemşireler Derneği, Türk Psikologlar Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği, Tüm Radyoloji Teknisyenleri Ve Teknikerleri Derneği, Türk Medikal Radyoteknoloji Derneği, Sağlık Hizmetleri Sınıfı Çalışanları Derneği, Sağlık Ve Sosyal Hizmet Çalışanlarının Sözü Sendikası, Ebe-ler Derneği tarafından organize edilen meclis, 33 ilden 250 temsilcinin ve KESK genel sekreteri İ.Hakkı Tombul, BES temsilcisi Hacı Özkan gibi çok sayıda gözlemcinin de katıldığı bir ortamda çok coşkulu, kararlı, istekli bir biçimde sunumlarla gerçekleşti.

Tabipler, hemşireler, diş teknisyenleri, diş tabipleri, laborant ve radyoloji teknisyenleri olan sunumcuların her biri, kendi penceresinden sağlıkta yıkımın boyutlarını tüm açıklığıyla gözler önüne serdiler. Sağlık alanında küresel sermayenin öngördüğü değişimin insanların yaşama haklarının ayrılmaz parçası olan 'Sağlık Hakkı'nın gaspı anlamına geldiğini ortaya koyan 25 konuşmacı, “Sağlıkta yıkıma dur” diyebilmek için birlikte, amaca yönelik amaca yönelik olarak ısrarla takip edilmesi gereken eylemlilik sürecinin gerekliliğini kendi pencerelerinden içten konuşmalarla aktardılar.

Öğle arasında Devrimci Emekçi Komiteleri'nin dağıtılan bildirilerinin öğleden sonra yapılan sunumlar üzerinde etkili olduğu, sendika ve oda bürokratlarının karşı karşıya kalınan hak gaspları ve yıkımlar karşısında tabanın taleplerine odaklandıkları ve onlardan gelecek her bir öneri dikkatle dinlenip not alındığı ve sonuç bildirgesine yansıtılmaya çalışıldığı görüldü. Özellikle Konya bölgesi adına konuşan hemşire katılımcının ve İzmir Tepecik Hastanesi Hemşireleri adına söz alan hemşire Ülkü Şeyda'nın konuşmaları, halkın taleplerinin karşılanması yönünde bürokratların yetersiz kaldıklarını, çözümün halkın ve ezilen emekçi kitlelerin iradelerinin her yere, her bürokratik alana yansması ve karşılık bulması ile olanaklı olmasını belirten nitelikleri ile ön plana çıktılar.

Katılımcıların tamamının panel süresince salonu terketmedikleri, her bir katılımcının ve her bir çözüm önerisinin dikkatle dinlendiği, herkes tarafından not edildiği ve birlikte ve sonuç alınmaya kadar eylemliliğin her bir katılımcı tarafından ortaya konulduğu çok güzel bir panel oldu.

Kapitalist sistemde insanca bir biçimde yaşanılmayacağı sık sık vurgulandığı panelde, burjuvazinin yönetme kabiliyetinden yoksun olduğu ve kitlelerin taleplerini karşılayamayacağı bir kez daha ortaya çıktı.

Türkiye (BÜYÜK) Sağlıkçılar Meclisi umudun hiç eksik olmaması, hep birlikte, kararlı bir eylemlilik süreci ile bu yıkım politikalarının ters yüz edilebileceği vurgusu ve hep birlikte söylenen 'Bi şey yapmalı' şarkısı ile son buldu. □

Sağlıkçılar Meclisi Ve Sağlık Hakkı Meclisi Hakkında Görüş Ve Önerilerimiz

“Amacı isteyen araçları da yaratmalıdır” Antony Gramsci

2013 Yılı emekçilere saldırılarla başladı. Bu saldırılara karşı mücadele etmek hatta süreci işçi ve emekçilerden yöne çevirmek elimizde. Dünyadaki gelişmeler, Kürt ulusunun mücadelesinin geldiği düzey ve emekçilerin birikimleri bizlere gelecek güzel günlerin çok uzak olmadığını gösteriyor. Marks'ın sözüyle “Devrim, gözlerimizin önünden akıp giden olaylar zinciridir”. Devrimin güncelliği emekçilerin her kesimine yönelik saldırıların boyutundan ve ortaya çıkardığı deneyimlerden anlaşılıyor.

Tarihin pek çok devrimci döneminde olduğu gibi ülkemizde de eski araçların güçlerini ve kitleler nezdinde güvenlerini kaybettiği süreçlerde komite, konsey, şura, sovyet ya da meclis adıyla ortaya çıkan örgütlenmeler devrimci dönemlerin mücadele, ayaklanma, birlik ve iktidar organlarıdır. Komitelerin ortaya çıkışı eski araçları reddetmez, tersine güçlendirir ve devrimcileştirir.

Komite ve Konseyler, bugün sağlıkçılar meclisinde olduğu gibi sınıf mücadelesinin olağan seyriyle sürdüğü devrimci koşullarında değil, bu koşulların köklü biçimde değiştiği, sınıf savaşımının giderek iç savaş biçimini alacak derecede sertleştiği, yaygınlaştığı ve keskinleştiği devrimci durum koşullarında, toplumsal alt-üst oluş dönemlerinde dolaysız kitle mücadelesi organları olarak ortaya çıkmışlardır.

Burada karşımıza çıkabilecek olan sorunları tarihsel incelemelerle tespit etmek gerekir. Tüm devrimler ya da devrim deneyimleri komite, konsey, meclis vb. deneyimleriyle doludur. Onların başarısı ya da yanılışı devrimleri doğrudan etkilemiştir.

Bu güne kadar yaşanmış başlıca yanılışları şöyle sıralayabiliriz:

*Kapitalizmin piyasa koşullarında komitelerden öz yönetim organları olarak söz etmek büyük bir yanılıştır. Komitelerin ilerlemesini durdurur.

*Komiteleri devrimci sınıf partisinin kadrolarıyla sınırlandırmak komitelerin kitlelerle arasındaki bağı kopartıp darlaştırır ve işlevsizleştirir.

*Burjuva sendikacılar ve sendika üzerinde etkinliği olan reformistler komite ve konseylerin her türlü partiden bağımsız ve sendikaların alt organları olması gerektiği görüşünü ısrarla ileri sürerler. Bu durumda komiteler emekçi kitlelerin değil sendikaların araçları olurlar.

Komite, konsey, sovyet, birlik, meclis ya da başka bir adla adlandırılınsınlar bu araçlar emekçi kitlelerin en kapsamlı partisiz kitle örgütleridir. Devrimciler, bu kitle perspektifini kesinlikle bulandırıp darlaştırmadan, komite ve konseyleri birer alt organı gibi görme darlığına düşmeden, onları iktidara yönelmek üzere ideolojik, politik, pratik ve örgütsel olarak etkilemeye ve yönlendirmeye çalışırlar.

Yine dünya deneyimlerinden bu tür araçların temel alması gereken ilkeleri gözden geçirelim;

* Her karar ortak tartışılarda alınmalıdır.

* İlkeleri benimseyen herkese açık olmalıdır.

* Birliklerde “anti-kapitalist” şartı dışında bir şart konulmamalıdır.

* Hiç kimse ya da kurum ortak iradeyi temsilen karar alamamalı ve uygulayamamalıdır.

* Esnek ve hareketli olmalı, hareketi öldürecek kalıplıktan kaçınılmalıdır.

* Seçilenleri gerek görüldüğü anda geri çağırma temel ilke olmalıdır.

* Bütünlüklü hareket ve örgütlenmeyi koruyucu tedbirler süreklilik için zorunludur.

* Devrimci tavır, disiplin, gönüllülük, içte eleştiri-özeleştiri dışta bütünlüklü tavır temel ilkeler olmalıdır.

* Devletten, siyasi partilerden ve kurumlardan bağımsız, enternasyonalist sınıf ilkelerine bağlı olmalıdır.

* İşçi ve emekçilerin kurtuluşu temel perspektif, emekçi sınıfların devrim yoluyla egemenliği temel ilke olarak ele alınmalı günlük politikalara, mesleki darlıklara, geçici kazanımlara boğulmamalı, günlük mücadele gerekli ama sürekli olarak gerekli olmayan bir mücadele olarak herkese anlatılmalıdır.

* Tepkisel değil ilkeli ve sürekli bir birlik hedeflenmelidir.

SES'in öncülüğünü yaptığı Sağlıkçılar Meclisleri ve Sağlık Hakkı Meclisleri bir ihtiyacın ürünü. Mücadele, bize yeni araçlar yaratmayı dayatıyor. Burjuvazinin saldırılarının eski araçlarla karşılanması mümkün değil. Daha esnek ve daha geniş birlikleri oluşturabilecek araçlara ihtiyacımız var. Bu araçların içinin boşaltılmaması, herhangi bir kurumun alt organına dönüştürülmemesi ve tüm emekçilerin doğrudan demokrasi yoluyla katılabilecekleri bir tartışma/ karar alma aracına dönüştürülmesi emeğin kurtuluşu için hayati önemdedir.

Devrimci Emekçi Komiteleri, Sağlıkçılar Meclisini ve Sağlık Hakkı Meclisini bu nedenlerle son derece önemli bir girişim olarak görmekte ve meclisin başarısının ülkemiz emekçileri için önemli bir deneyim olacağını bilmektedir.

DEK/ Devrimci Emekçi Komiteleri

KURTUL ADIMLAR GERİYİ

Kürt halkının üç yiğit devrimcisinin Paris'te alçakça katledilmesini bir tarafa koyarsak, son dönemin en önemli gelişmesi, kuşkusuz, faşist devletin ve hükümetin Abdullah Öcalan'la görüşmeler yaptığını açıklaması oldu. Bu, tekelci sermaye sınıfı adına devlet ve hükümet için "yeni" bir durumdur.

"Yeni"lik şurada: Devlet ve hükümet yakın zamana kadar Kürdistan ve Kürt halkının özgürlüğü söz konusu olduğunda uzlaşmaz bir politika izliyor, askeri yöntemlerle sonuç alacağını düşünüyor ve buna uygun bir yol izliyordu. Çok değil bir-iki ay öncesine kadar idam cezasının geri getirilmesi gerektiğini ima eden, BDP milletvekillerinin dokunulmazlıklarının kaldırılacağını ilan eden "Kürt sorunu yoktur, PKK sorunu vardır" diyen başbakanla bugün "Ada ile görüşmeler yapılıyor" diyen başbakan aynı kişidir.

Böylece, görmüş oluyoruz, "eski" üslup önemli ölçüde terk edilmiş yerine "müzakere", "görüşme yapılıyor" diyen bir üslup gelmiştir. Bu devlet ve hükümetin artık Kürdistan'da savaşı sürdüremez hale geldiklerini itiraf ve kabul halidir. "Yeni" olan ve not edilmesi gereken durum budur.

Ne kadar "yeni"dir ve neye göre "yeni"dir? Aslında 2009'da yapıldığı sonradan ortaya çıkan "Oslo Görüşmeleri" görüşmeleri göz önüne alındığında, egemen tekelci sermaye sınıfı adına hükümet ve devletin UKH ve onun lideri ile görüşmeleri hiç de "yeni" bir duruma işaret etmiyor. R.T Erdoğan da söylüyor, süreç, bir ara kesintiye uğramış da olsa, devam eden bir süreçtir diye.

Yine de yeni bir durum olduğunu, nitel olmasa bile nicel anlamda yeni bir durumun söz konusu olduğunu ortaya koymak ve sürecin irdelenmesini bu bakış açısıyla yapmak gerekiyor. Nedeni açık: Devlet ve hükümet, yaklaşık iki yıldır, yani UKH ile görüşmeleri elinin tersiyle ittiği zamandan, 2011 yılından bu yana Kürdistan konusunda egemen sınıfın o eski, o bildik "terörle müzakere etmeyiz, görüşmeyiz, Kürt sorunu yoktur terör sorunu vardır" edebiyatına sarılmış durumdaydı.

Ancak o günden bu güne köprünün altından çok sular aktı. Şimdi hepsi de devrim lehine olan, tekelci sermaye sınıfının ege-

Ne var ki, hükümet attığı adımla amaçladığının tam tersi bir sonuçla karşılaştı. Kürt halkı bu katliama görkemli bir serhıldanla karşılık verdi. Yüz binlerce insan ayağa kalktı. On binlerce Kürt, katliamın etkisiyle sarsıldı, politik yaşama uyandı, sokağa çıktı. Kürdistan gençliği ateş topuna döndü. Devletin otoritesi yok derecesine indi. UKH ise, ilkin devlet güçlerine sokak infazlarıyla gözdağı verdi. Asker ve polis Kürdistan sokaklarında dolaşamaz, karakol ya da askeri karargâhlardan dışarı adım atamaz hale geldi.

menliğini sarsan, tehlikeye atan bu gelişmelerin kilometre taşı niteliği taşıyan belli başlı olanlarına kısaca bir bakalım.

2011 Genel Seçimlerinden hemen sonra, seçimleri kazasız-belasız atlatmış ve dahası AKP'nin "zaferiyle" bitirmiş olmanın sarhoşluğuyla UKH ile görüşmeleri anında bıçak gibi kesen, Kürt halkına meydan okuyan, atadığı İçişleri Bakanı ile nasıl bir politika izleyeceğinin açık işaretini veren hükümetin ilk önemli icraatı Roboski katliamı oldu. Devlet ve katliam emrini veren hükümet, bununla Kürt halkına açık bir gözdağı vermeyi, sindirmeyi amaçlamıştı.

Ne var ki, hükümet attığı adımla amaçladığının tam tersi bir sonuçla karşılaştı. Kürt halkı bu katliama görkemli bir serhıldanla karşılık verdi. Yüz binlerce insan ayağa kalktı. On binlerce Kürt, katliamın etkisiyle sarsıldı, politik yaşama uyandı, sokağa çıktı. Kürdistan gençliği ateş topuna döndü. Devletin otoritesi yok derecesine indi. UKH ise, ilkin devlet güçlerine sokak infazlarıyla gözdağı verdi. Asker ve polis Kürdistan sokaklarında dolaşamaz, karakol ya da askeri karargâhlardan dışarı adım atamaz hale geldi.

İkinci kilometre taşı, geçtiğimiz yaz aylarında UKH'nin giriştiği askeri eylem hamlesi ve buna bağlı olarak denetim altına alınmış bölgeler yaratma girişimidir. Belleklerde henüz tazedir, biliniyor, UKH geniş çaplı bir askeri hamle ile yüzlerce kilometrelik Kürdistan toprağını devlet güçlerinden temizleyerek birkaç ay boyunca denetimi altında tuttu. Bu, Türkiye tarihinde bir ilkti. Tekelci sermaye sınıfının bu girişimden nasıl bir korku ve paniğe kapıldığını tahmin etmek güç değil. Egemen sınıf, sadece Kürt halkını değil ama "kendi" topraklarının bir kısmını da kaybetme duygusunu açık biçimde yaşadı.

Üçüncüsü, Ortadoğu ve Suriye'deki gelişmelerin sonucu olarak Rojova'da, yani Suriye Kürdistanı'nda, Kürt halkının özgürlük yolunda attığı dev adımdır. Rojova'da Kürt halkının, sınıfsal çözüme yakın biçimde, kendi kaderini kendi eline nasıl aldığı, kendi iktidarını oluşturma yolunda nasıl dev adımlar attığı biliniyor. Türk tekelci sermaye sınıfı adına devlet ve hükümet Suriye'de izledikleri politikanın, attıkları adımların hiç de hesapta olmayan bu sonucuyla karşılaştıklarında büyük bir korkuya kapıldılar; bilmiyor.

Korkunun nedeni basit ve anlaşılabilir: Rojova ilhak edilmiş diğer topraklardaki Kürt halkının özgürlük savaşında güçlü bir kaldıraç olabilirdi. Bundan olumlu etkilenebilecek ve güç alabilecek durumda olanların başında Kuzey Kürdistan halkı ve UKH geliyordu. Hükümet, tehlikenin farkında olarak, bir taraftan katiller sürüsünü Ceylanpınar üzerinden Rojova'daki Kürt halkının üzerine sürerken bir taraftan da, bazı burjuva ve küçük burjuva Kürt politikacıların "Üç Kürt Büyüğü"nden biri saydıkları Barzani ile işbirliği halinde oyunlar tezgâhlıyordu. Ekonomik ambargo, sınırların kapatılması, kendi silahlı adamlarını Rojova'ya sokmak, uluslararası güçleri devreye sokmak bu oyun ve tezgâhların belli-başlı olanlarıydı.

Dördüncüsü, Kürt devrimci tutsakların zindanlarda başlattıkları açlık grevi-ölüm orucu sürecinin Kürt halkının bilinci ve ruh hali üzerinde yarattığı devrimci etki oldu. Hepsi de birbirine bağlı bu gelişmelerin fi-

UZ İÇİN E DEĞİL İLERİYE

nalinde ortaya çıkan bu zindan eylemi Kürt halkının devletten ve burjuva düzenden, burjuva egemenlikten kopuş sürecine büyük bir ivme kattı. Tekelci sermaye sınıfı bunu yerinde tespit etti ve ölümlerin başlaması durumunda ortamın kendisi için bir cehenneme döneceğini gördü. Ölümler başlamadan eylem bitirilmeliydi ve bunun tek yolu, daha dün idamını tartıştığı Öcalan'ın ayağına koşmaktı. Hükümet, dün söylediklerinin tümünü yalayıp yutmaya hazır biçimde tek çözüm yoluna başvurdu. Öcalan eylemlere son verme çağrısıyla, hükümeti, deyim uygunsu, ipten aldı.

Kilometre taşı niteliğindeki son gelişme, başta öğrenci gençlik olmak üzere, Türkiye'de çeşitli sınıf ve kesimlerin devlet ve hükümete karşı geliştirdikleri devrimci kitle eylemlerinde ortaya çıkan büyük artıştır. Son olarak ODTÜ ile başlayan, giderek bütün üniversitelere yayılan ve gerçek bir devrimci kitle hareketine dönüşen öğrenci eylemlerinden hükümetin nasıl bir paniğe kapıldığını herkes biliyor. Öğretim üyelerine kadar, toplumun pek çok kesimi bu eylemler karşısında politik duruşunu ortaya koymak durumunda kaldı. Toplum, hükümetin tarafında olanlar ile karşısında olanlar biçiminde adeta ikiye bölündü.

Kısacası, hükümetin, kendine büyük bir güvenle UKH ile görüşmeleri kesip meydan okuduğu 2011'den bu yana hepsi de devrim lehine olan bir dizi önemli gelişme sonuçta, emperyalistlerin de onay ve yönlendirmesiyle hükümeti Öcalan'la görüşmeye ve görüşmelerin yapıldığını açıkça ilan ve kabul etmeye zorladı. Bu, devrimin gücüydü.

Tarihin Tekerrürü Mü?

Oslo görüşmeleri dikkate alındığında, ilk bakışta bu soruya "evet" yanıtı vermek mümkün. Ama bu sadece ilk bakışta varılabilecek bir sonuçtur ve gerçeği, olguyu tam yansıtmaktan bir hayli uzaktır. Benzerlik, tekelci sermaye sınıfı adına devlet ve hükümeti UKH ile görüşmeye zorlayan olgunun aynı olmasında, devrim olgusunda yatıyor. Ama benzerlik bundan ibarettir. Buna karşılık devrimin gelişimi açısından dün ile bugün arasında hesaba katılmamaları asla ihmal edilmemesi gereken farklılıklar var. Bu fark-

lılıkların özü devrimin geçmişle, dün ile kıyaslanmayacak kadar daha güçlü hale gelmiş olmasıdır.

Hatırlayalım, hükümeti Oslo sürecine zorlayan koşulları bir zamanlar AKP Genel Başkan Yardımcılığı da yapan Mehmet Dengir Mir Fırat şöyle özetliyordu: "Artık öyle bir noktaya geldi ki Türkiye duvara dayandı. Artık herkes şapkasını önüne koyup düşünmek mecburiyetinde. Bu mesele yüzünden yıllardır çok varlığımızı kaybettik ama artık sınırdayız. Bundan sonra kaybedeceğimiz şeyler, bir ülkenin asla kaybetmemesi gereken şeylerdir. Bu ülkenin birliğidir, bütünlüğüdür, kardeşliğidir, özgürlüğüdür. Bunları kaybetmememiz lazım ama o noktaya doğru gidiyoruz. Dolayısıyla çok çok önemli bir kavşağın başında duruyoruz ve artık bu problemi çözmek zorundayız."

Hükümetin tekelci sermaye sınıfı adına UKH ile OSLO görüşmelerine neden başladığını yoruma gerek bırakmayacak açıklıkta izah eden sözler. Yukarıda somut olgulara dayalı şekilde ortaya koyduğumuz tablo da hükümetin Öcalan ile neden görüşmelere başladığını aynı açıklıkla anlatıyor. Bir farkla ki, tekelci sermaye sınıfı açısından şimdiki durum üç yıl öncesinde çok daha vahim, çok daha tehlikeli. Bu anlamda tarih tekerrür etmiyor ama bir üst düzeyde devrime doğru akmaya devam ediyor.

Ne Yapmalı?

Ortaya koyduğumuz bu tablo karşısında Kürt halkı ve devrimci güçler ne yapmalı? Şimdi bu soruya yanıt vermenin zamanı. Önce şunu tespit etmemiz gerekiyor: Tekelci sermaye sınıfı, emperyalistlerin de teşvik ve onayı ile bu görüşmelere başlarken amaç ve hedefini değiştirmiş değil. Bundan yaklaşık üç yıl önce, tekelci sermaye sınıfının ve onun adına hareket eden hükümetin amaç ve hedefini şu şekilde açıklamıştık:

"Tekelci sermaye sınıfının amaç ve niyeti aslında çok da belirsiz, anlaşılacak bir durumda değil. Amaç, taviz bile denmeyecek şeyler karşılığında UKH'ni silahsızlandırarak iki ülke devriminin kolunu kanadını kırmak, böylece güçler dengesini tersine çevirerek iki ülkenin birleşik devrimini ezmek. Bunun için zaman ve soluklan-

maya ihtiyaçları var.

"Soluklanmak, güçlerini toparlamak ve yeniden düzene sokmak için ihtiyaç duyduğu zamanı, bir yandan askeri operasyonlarını sürdürürken, diğer yandan da UKH içindeki 'uzlaşma' eğilimlerini kışkırtarak UKH'ni sonu gelmez 'çözüm' tartışmaları içine sokarak ve mümkünse UKH içinde çatlaklar yaratarak elde etmeye çalışıyor"

Yaklaşık üç yıl önce böyle yazmıştık. Öcalan'a televizyon verilmesini büyük bir lütuf gibi sunan R.T Erdoğan'ın sözleri o zaman yazdıklarımızın bu gün çok daha geçerli olduğunu söyleyebileceğimizi gösteriyor. Bir tas çorba karşılığında hükümetin satın almak istediği şey bir ulusun özgürlük hakkıdır. Devletin Kürt halkının özgürlük savaşına bakışı onun bir "bela", bir "terör" sorunu olduğudur. Bu "bela"dan kurtulmak için her yol ve yönteme başvurulabileceğini zaten açıkça söylüyorlar. Tasfiye, hile, aldatma, askeri yöntemler, suikastlar vb vb, koşullar neyi gerektiriyorsa o; devletin yaklaşımı budur.

Tekelci sermaye sınıfı egemenliği varlığını sürdürdükçe hangi çözüm olursa olsun Kürt ulusunun ezilen ulus durumu değişmeyecektir. Yıllar önce Deniz Baykal, henüz burjuvazinin muteber adamı iken, "egemenliğin paylaşılması asla söz konusu olamaz" sözleriyle aslında buna işaret etmişti.

Bütün bu gerçekler, Kürt halkının ve devrimci güçlerin gerçek ve tam kurtuluş için ne yapmaları gerektiğini de ortaya koyuyor. Yapılması gereken, tekelci sermaye sınıfının egemenliğini yıkacak olan birleşik devrim yolundan yürümektir. Kürt halkı ve devrimci hareketi, yüzlerce kilometrelik alanı kontrolü altına alacak, devlet güçlerini sokağa çıkamayacak duruma getirecek bir güce ulaşmışken geri adım atmadan ileri doğru, devrime doğru adım atmalıdır.

Tekelci sermaye sınıfının ve emperyalistlerin korkusu budur ve bu korkuyu gerçeğe dönüştürecek güç iki ülkenin devrimci güçlerinde var. Bütün sorun zafer kazanmayı göze almakta yatıyor.

Kürt halkı zafer kazanmayı göze almalıdır. □

KAYIPLARIMIZI ARAMAKTAN VAZGEÇMEYECEĞİZ!

31 Aralık:

Cumartesi anneleri yeni yıl 2013'e kayıplarını aramaktan vazgeçmeyeceklerini belirterek eylem yaptılar.

Kayıplarımızı aramaktan asla vazgeçmeyeceğiz diyen Cumartesi Anneleri 2012'nin son gününde Galatasaray Lisesi önünde akşam saatlerinde bir araya geldiler. Yeni yılda Kayıplarını aramaktan asla vazgeçmeyeceklerini belirten aileler, ellerinde mum ve kaybedilen insanların fotoğraflarını taşıdılar. Meydanda çam ağacının üstüne kaybedilen insanların fotoğraflarını asarak etrafına mumlar yaktılar. "Devletin güvenlik güçlerince sevdikleri kaybedilen anne - babalar, kardeşler, eşler, çocuklar ve hak savunucuları olarak inatla, ısrarla ger cumartesi Galatasaray meydanı'ndayız. 2013'te de kutlayamadığımız törenlerimize, bayramlarımıza ve yeni yıllarımıza değil, mezarsız bırakılmaya ve adaletsizliğe itiraz etmeye devam edeceğiz. Bizler için yeni yıl kayıplarımızın akabetinin açıklanması be faillerin yargılanmasıyla geçecek" dediler.

Eyleme müzik grubu Bandista katılarak "Benim Annem Cumartesi" şarkısını seslendirdi. Eylem cumartesi annelerinin kısa konuşmasıyla sona erdi.

12 Ocak:

Cumartesi Anneleri 407. kez Galatasaray Meydanı'nda bir araya geldi. 12 Ocak 1996'da Güçlükönak ilçesinde 11 köylünün bir minibüs içinde katledilmesi kınandı. Ve 9 Ocak 1996'da gözaltında öldürülen gazeteci Metin Göktepe'yi unutmayan eylemciler, Fransa'da üç PKK'linin katledilmesini de kınadı.

Cumartesi annelerinden ilk olarak konuşan 1995 yılında gözaltına alınıp kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız konuştu. Yıldız, Paris'te 3 PKK'li kadının öldürülmesini kınadı. Başbakan'a "Katiller yanı başınızda!" diye seslenen Yıldız, "Bizi buralarda bekletmeyin" dedi.

Güçlükönak'ta incelemelerde bulunan Barış İçin Bir Araya Çalışma Grubu'ndan Şanar Yurdatapan konuşmasında; o gün ile ilgili, zaten kanıtları gizleme zahmetini göstermediklerini belirterek, her şeyin hiçbir tereddüde mahal veremeyecek kadar açık olduğunu söyledi. Suçluların ceza yemediklerine dikkat çeken Yurdatapan, yakınlarının İHM başvurusuyla Türkiye'nin mahkum olduğunu hatırlatıp, o günden bugüne korkusuzca işlenen cinayetlerin devam ettiğini ve arkasının kavuşturulmadığını söyledi.

Güçlükönak katliamında öldürülen Ahmet Kaya'nın kızı Emine Kaya ise Kürtçe yaptığı konuşmasında, aradan geçen 18 yıla rağmen hala babası ve amcasının cesetlerini aradıklarını söyleyerek, tek suçları Kürt olmak olan babası ve amcasının acımasızca öldürüldüğünü ifade etti.

Paris'te yaşanan olayı kınayan Kaya, gerekenin yapılmasını istedi.

İnsan Hakları Derneği (İHD) adına basın açıklamasını Özge Akman okudu.

"PKK'nin 15 Aralık 1995'te ilan ettiği tek taraflı ateşkesin ardından 12 Ocak 1996'da Güçlükönak'a bağlı Çevrimli ve Yatağan köylerine baskın yapan askerle, Abdullah İlhan, Ahmet Kaya, Ali Nas, Neytullah İlhan, Halit Kaya ve Ramazan Oruç'u gözaltına aldı.

Zorla korucu yapılan ama koruculuktan firar eden bu kişiler Taşkönek Jandarma Taburu'na götürüldü. Burada işkence ile sorgulanarak öldürüldüler.

15 Ocak'ta karakoldan Koçyurdu köyüne telefon eden jandarma gözetiminde alınanların serbest bırakılacağını, onları almak için bir minibüs getirilmesini istedi. Bu durumdan şüphelenen köy korucuları Hamit Yılmaz, Abdülhalim Yılmaz, Mehmet Öner ve Lokman Özdemir, şoför Ramazan Nas'ı yalnız bırakmamak için onunla birlikte karakola gitti.

Jandarmalar onları da ayrı ayrı odalarda öldürdü. Öldürülen 10 kişinin bedeni koltuklara bağlanıp başlarına çuval geçirilerek jandarma kontrolündeki minibüsle yola çıktı.

Askerlerin ve korucuların beklediği noktaya gelince aracın içindeki jandarmalar inerek uzaklaştı. Minibüs önce silahla tarandı; sonra atılan roketler sonucu cesetler kömür haline geldi.

16 Ocak'ta Genelkurmay Başkanlığı Ankara'dan Güçlükönak'a getirilen gazetecilere katliamı PKK'nin yaptığını söyledi; gazeteciler de böyle yazdı.

13 Şubat'ta 'Barış İçin Bir Araya Çalışma Grubu' Güçlükönak'a giderek rapor hazırladı ve katliamı devletin yaptığını söyledi.

Şubat 2009'da, katliama ilişkin ilk itirafını yapan dönemin İnsan Haklarından Sorumlu Devlet Bakanı Adnan Ekmen, 'Katliamı PKK yapmadı, bunu biliyorduk ama çaresizlik üzerine gidemedik. Olayın perde arkasını öğrendiğimiz halde maalesef kamuoyuna açıklamadık' dedi.

Ocak 2010'da ikinci itirafını yapan Yüzbaşı Özcan Tozlu, Güçlükönak Katliamı ile ilgili Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) ile birlikte çalışma yaptıklarını 'Bu çalışmalarda, saldırıyı Albay Selahattin Uğurlu himayesinde, MAK timlerinin gözetiminde, koruculardan oluşan yedi kişilik grubun icra ettiğini belirledik. Tetikçi ekip, saldırı yerine helikopterle getirilip götürülmüş ve bu işin karşılığında Tugay'dan 50 bin dolar almış. Bunları MİT biliyor" dedi.

17 yıldır MİT'in arşivinde bekletilen Güçlükönak Katliamı dosyasının kamuoyuna açıklanmasını isteyen Cumartesi Anneleri, dönemin devlet yöneticileri ve hükümet temsilcilerinin yargılanmasını istediler. □

İŞ GÜVENLİĞİ PATRONLARIN VICDANINA BIRAKILAMAZ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİGM), Aralık ayı iş cinayetleri raporunu iş cinayetleri ve iş kazalarıyla gündemden düşmeyen Tuzla Tersanesi önünde açıkladı. Aralık ayında iş cinayetlerinde en az 76 kişi yaşamını yitirdi. 2012 yılı boyunca iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçi sayısı ise 878 oldu.

Tuzla Gemi Tersanesi önünde 4 Ocak günü öğle saatlerinde bir araya gelen İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi üyeleri eylemciler pankart açıp sloganlar attılar. Eylemde ilk önce Dev Sağlık İş Üyesi ve Kartal Koşuyolu Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde direnişte olan Ziya İncedere söz aldı. İncedere, işten atılması üzerine 96 gündür, tüm zorluklara baskılara rağmen direnişi sürdürdüğünü belirtti. Taşeron çalışmaya, güvencesizliğe, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınmadığı için yaşanan iş kazaları ve iş cinayetlerine karşı mücadele etmek gerektiğini ancak bu şekilde durdurulabileceğini belirtti. Mücadeleyi sürdürüleceğini belirten İncedere 9 Ocak Çarşamba günü saat 17.00'de Kartal Koşuyolu Hastanesi'nde kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirileceğini belirterek, destek verilmesini isteyerek sözlerini tamamladı.

Ardından Limter-İş Genel Başkanı Kan-

ber Saygılı, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin Aralık ayı ve 2012 yılına ilişkin iş cinayetleri raporunu açıkladı.

Aralık ayında en az 76 işçinin yaşamını yitirdiğini, 2012 yılında ise bu sayının en az 878 olduğunu belirten Saygılı "2012 yılında inşaat, tarım, enerji ve maden sektörleri yangın yeri oldu!" diyerek inşaat sektöründe, yarıya yakını düşme kaynaklı olmak üzere en az 279 inşaat işçisinin, tarım sektöründe ise çoğunluğu mevsimlik olarak çalışan ve göç eden yoksul Kürt köylüleri olmak üzere en az 90 işçinin yaşamını yitirdiğini söyledi. Saygılı, "Enerji sektöründe ise en az 86 arkadaşımız hayatını kaybetti... Kahramanmaraş'ın Afşin ilçesinde meydana gelen göçük sonrası hala 9 arkadaşımızın cenazesinin çıkarılmadığı maden sektöründe ise 81 işçiyi kaybettik..." dedi.

En çok iş cinayetinin yine İstanbul'da yaşandığına dikkat çeken Saygılı İstanbul'da 103, İzmir'de 39, Ankara'da 34, Adana'da 32, Konya'da 30 ve Bursa'da 28 işçinin iş cinayetinde yaşamlarını yitirdiklerini söyledi.

Saygılı 2012'de 12 denizcinin de boğularak yaşamlarını yitirdiklerini, Esenyurt Marmara Park'ta 11 işçinin yanarak, Samsun Eti Bakır'da ise 7 işçinin ezilerek yaşamlarını yi-

tirdiklerini hatırlattı. Tersane patronlarının ve onların örgütü GİSBİR'in Avrupa ülkelerinin bayrağını taşıyan tüm donanma ve ticaret gemilerinin sökümü ile dev petrol platformlarının inşasına talip olduğunu, bu noktada tersanelerin birleşmesi projesinin hayata geçirildiğini belirten Saygılı, patronların pazarını büyütmesinin rekabeti çalışma koşullarının güvencesizleştirilmesi ve işçi ölümlerinin artması ile mümkün olduğunu söyledi ve Yıldırım Tersanesi'nde yaşamını yitiren Murat Demir'i hatırlattı. Tersanelerde iş cinayetlerinde yaşamını yitirenlerin sayısının 154'e yükseldiğini ve bu işçilerden 149'unun taşeron çalışan işçi olmasının taşeronlaştırmanın anlamını çok açık ortaya koyduğunu belirtti.

"6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Yasası"nda işçi ölümlerini önlemeyi amaçlayan bir yaklaşım olmadığına dikkat çeken Saygılı yasanın çıkmasını takip eden aylarda iş cinayetlerinin artarak devam etmesiyle ve işçilerin aleyhine alınan hukuksal kararların, devlet tarafından yasanın çıkması ile birlikte işçi ölümlerinin önleneyeğine yönelik oluşturulan beklentinin de ne kadar boş olduğunu gösterdiğini belirtti. ...

İş cinayetlerine ve güvencesizliğe karşı örgütlenmek gerektiğini vurgulayan Saygılı, "Vücut bütünlüğümüz ve yaşama hakkımız, bu utanç verici tablonun gerçek sorumlusu olan siyasal iktidarın ve patronların vicdanına ve inisiyatifine asla bırakılmaz. İş cinayetlerini, taşeronlaşmayı, düşük ücreti, esnek ve kurlsız çalışmayı, özel istihdam bürolarını dayatan ve yaygınlaştıran bu düzene karşı örgütlenme mücadelemizi yükseltelim..." diyerek sözlerini tamamladı.

Eylem işçi sağlığı ve iş güvenliği konularında duyarlı olmak ve mücadele edilmesi çağrısıyla son buldu. □

İŞ CİNAYETLERİ TAM GAZ!

Zonguldak Kozluk maden ocağında grizu patlamasında 8 işçinin hayatını kaybetmesi Unkapanı'nda bulunan Çalışma Bölge Müdürlüğü önünde protesto edildi.

Eylem, 9 Ocak günü Unkapanı Çalışma Bölge Müdürlüğü önünde 8 Dev Sağlık İş, Enerji Sen, Limter İş, İstanbul İşçi sağlığı ve iş güvenliği meclisi çağrısıyla yapıldı. Eyleme Devrimci İşçi Komiteleri, İnşaat İşçileri Derneği'nden işçiler de destek verdi.

Eylemde "Taşeron Çalıştırma Yerin Altında da Üstünde de Can Alıyor, Taşeronu Bu Topraklardan Sileceğiz" yazılı pankart açıldı. Dev Sağlık İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun okuduğu basın açıklamasında; "Türkiye işçi sınıfının en acılı bölüğü bir kez daha hepimizi yasa boğdu. Kozlu Maden Ocağı'nda yaşanan

grizu patlamasında 8 sınıf kardeşimiz hayatını kaybetti. Madende yaşanan patlamada yine katilin adı taşeron." diye konuştu.

Çerkezoğlu Zonguldak Kozlu'da 8 maden işçisinin yaşamına mal olan ölümlerin, ne tesadüf, ne kader, ne de tedbirsizlikle açıklanabileceğini söyledi ve İstanbul İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi 2012 için düzenlediği raporda en az 878 işçinin iş cinayetlerinde hayatını kaybettiğini açıkladığını hatırlattı. Arzu Çerkezoğlu konuşmasının devamında "Taşeron düzenin akıl dışılığının, kural tanımazlığının bedelini işçi kardeşlerimiz hayatı ile ödedi. Zonguldak'ta taşeron düzeni yüzünden kaybettiğimiz sınıf kardeşlerinin anısı taşeron düzenine karşı mücadelemizde bizleri daha da öfkeli ve kararlı yapacak." dedi.

Eylemde sık sık "Maden İşçisi Köle Değildir", "Katil AKP, Katil Sermaye", "İşçiler Ölüyor Sermaye Büyüyor", "İş Kazası Değil Bu Bir Cinayet" şeklinde sloganlar atıldı. Eylem yapılan açıklamadan sonra sona erdi. □

ÖFKELİYİZ!

İş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçilerin aileleri 13 Ocak günü Zonguldak Kozlu'daki maden ocağında yaşamını yitiren 8 maden işçisi için Taksim'de yürüdü. Saat 12.00'de Taksim

Tramvay Durağı'nda "Kaza Da Kader De Değil Cinayet. Sessiz Kalan da, Önlem Almayan da, Soruşturmayan da Faildir" yazılı pankart açan aileler, hangi iş cinayetinde kaç işçinin yaşamını yitirdiğini belirten dövizler ve sloganlarla yürüdüler. Aileler, yaşamını yitiren işçiler için "Unutma!", "Unutturma!" derken, sorumluların yargılanmamasına ve iş cinayetlerini geçiştiren açıklamalara karşı "Öfkeliyiz!" diye haykırdı.

Galatasaray Meydanı'na geldiğinde Esenyurt'taki yangında yaşamını yitiren Barış Kıyak'ın kardeşi Damla Kıyak, aileler adına basın açıklamasını okudu.

Kozlu'da yaşanan iş cinayetinde bir kez daha canlarının yandığını, yaşamını yitiren işçilerin ailelerine, başsağlığı dilediklerini belirterek sözlerine başlayan Kıyak, Kozlu'daki tablonun, Davutpaşa, OSTİM ve Esenyurt'ta ortaya çıkan tabloyla aynı olduğunu, yine suçun işçilerin üzerine atıldığını ve yine ölümlerin 'kader' olarak adlandırıldığına vurgu yaptı.

Kıyak, Kozlu'da 8 işçinin yaşamını yitirdiği madende, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı çalışma müfettişleri tarafından daha önce 7 kez denetim yapıldığı ve yaşanabilecek tehlikelerin bilindiğini hatırlattı ve "Öfkeliyiz!.. İş cinayetlerini kader deyip geçiştirenlere... Öfkeliyiz!.. Aynı iş yerinde iki defa, iş güvenliği olmadığı gerekçesiyle iş bıraktıkları halde, işçilerin sözlerini endişelerini dinlemeyenlere... Öfkeliyiz!.. Kozlu'da üç buçuk ay önce demetim yapmasına rağmen gerekli eksiklerin giderilmesini takip etmeyenlere..." diyerek yaşanan ölümlerin ardından yapılan açıklamalara, ayrımcılıklara ve sorumlular hakkında soruşturma dahi açılmayışına ailelerin öfkelerini dile getirdi.

Önlenebilir nedenlerle yaşanan iş cinayetlerine isyan eden ailelerin feryadını "Efendiler, ahımız da, feryadımız da peşinizi bırakmayacak. Bizler bir daha olmasın, herkes dıysun ve unutmasın diye, kaybettiklerimize saygı ve geride kalanlar için adalet mücadelesini sürdürüyoruz, bundan sonrada sürdüreceğiz" diyerek dile getirdi.

Damla Kıyak'ın yaptığı açıklamanın ardından iş cinayetlerinde yakınlarını yitirenler konuştu. Arka Sıradakiler adlı dizinin çekimleri sırasında sette yaşamını yitiren Selin Erdem'in annesi Hacer Erdem, kızının yaşamını yitirdiği 1 Mayıs tarihinden beri karalar giydiklerini ve bir zindanda yaşamakta olduklarını söyledi. İş cinayetleri sonrasında gerekli soruşturmanın yapılmadığını, sorumluların yargılanmadığını belirtti.

Davutpaşa'daki patlamada yaşamını yitiren bir işçinin ağabeyi ise işcinayetleri sonrası açılan soruşturmanın sorumluları aklatmak için mi açıldığını sordu.

Eylem iş cinayetlerinde yaşamlarını yitirenler için her ayın ilk haftası yapılan Vicdan ve Adalet Nöbetleri'ne katılım çağrısı ve 18 Ocak'ta görülecek olan Esenyurt Çadır yangını ve 22 Ocak'ta Van Bayram Otel duruşmasının duyurusu ile bitirildi. □

“O VİCDANLAR SIZLAYANA KADAR MÜCADELE EDECEĞİZ!”

İş cinayetlerinde yakınlarını yitiren aileler 14. Vicdan ve Adalet Nöbeti için 6 Ocak Pazar günü yine Galatasaray Meydanı'ndaydı. Bu hafta Arka Sıradakiler adlı dizinin setinde çalışırken yaşamını kaybeden Selim Erdem ve Van Depreminde Bayram Otel'de yaşamını yitiren DHA muhabiri Cem Emir'in dosyaları işlendi. Ayrıca meslek hastalığına yakalanan, sağlıklarına kavuşabilmek ve çalışma yaşamlarını sürdürebilmek için mücadele veren işçilerle konuşuldu.

“İş cinayetleri azgınlaşmış bir şekilde devam ediyor... Biz de adalet arayışımıza ve nöbetimize devam ediyoruz” diyen eylemciler, iş kazalarının ise sadece ölümler nedeniyle basına yansıyan kısmının bilindiğine dikkat çekti ve binlerce meslek hastalıkları nedeniyle yaşamlarını yitirenler ve sakatlananlar olduğunu belirtti.

Yakınlarını ihmaller zincirinde meydana gelen iş cinayetlerinde yitirenler olarak bunların bir daha yaşanmaması için, sorumluların yargılanması ve adalet arayışına devam edeceklerini belirten aileler, kamuoyuna seslenerek, “Vicdan sahipler, basın kuruluşları, sendikalar, emekçinin dostuyum diyen milletvekilleri, başkanları, partiler, dernekler, vakıflar, meslek odaları, vazifelerinizi var olma nedenlerinizi sözlerinizi unutmayın” dedi.

Arka Sıradakiler dizisinin çekimi sırasında sette geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitiren Selim Erdem'in babası Musa Erdem çok duygulandığı için konuşamadı. Annesi Hacer Erdem ise Selin Erdem'in film şirketine yemek getiren Catering firmasının şoförünün yaptığı kaza sonucu yaşamını yitirdiğini fakat bunun bir iş kazası değil sıradan bir trafik kazası gibi gösterildiğini belirtti. Anne Erdem, soruşturmanın eksik yapıldığını, bir şeylerin sürekli üstünün örtüldüğünü ve adil bir yargılama yapılmadığını, Selin'in ailesi olarak başka canlar yanmasın diye mücadeleyi sürdürdüklerini söyledi.

Bayram Otel'de yaşamını yitiren Cem Emir'in babası ve ağabeyleri de Vicdan ve Adalet Nöbeti'ndeydi. 17 yaşında muhabirliğe başlayan Cem Emir'in 26 yaşında sağlam raporu verilen bir otelde kaldığı için 26 yaşında yaşamını yitirdiği belirtildi. Depremin ardında haberini gönderdikten sonra, sağlam olduğu iddia edilen kaldığı otelde yaşamını yitiren Cem Emir'in babası Mehmet Emir, açtıkları davalarda sadece Bayram Otel'in sahibinin yargılandığını, otele sağlam raporu veren AFAD yetkilileri ve Valilik hakkında ise soruşturma dahi açılmadığına dikkat çekti.

Vicdan ve Adalet Nöbeti'nin 14. haftasında meslek hastalıklarına maruz kalan işçiler de yaşadıklarını aktardı.

İşçilerin ardından Dr. Ayfer Çalışkan, işçilerin yakalandıkları meslek hastalıklarına ve raporlarıyla ilgili süreçlere, çalışma yaşamındaki sorunlara ilişkin bilgi verdi. Bir Umut Derneği avukatlarından Eray Yucak ise sürmekte olan iş cinayetleri davaları hakkındaki süreçler konusunda bilgi verdi. 15. Vicdan ve Adalet Nöbeti'nde daha fazla duyarlı insanla bir arada olmak üzere bu haftaki nöbet sonlandırıldı. □

TEK ÇARE ÖRGÜTLÜ OLMAK

Karaca Deri’de işçilerinin Deri-İş Sendikası’nda örgütlenmesinin ardından işten atılan Mustafa Keleş 19 gündür fabrika önündeki direnişini sürdürüyor. Karaca Deri işçisi, işten atılmayı göze alarak sendikal çalışmaya başladığını söylüyor. “İşçinin dayanacağı hiç bir gücü yok, en azından sendikalı olmalı ki, haklarını isteyebilsin” diyor.

Tuzla Organize Sanayi’de bulunan Karaca Deri işçileri Deri-İş Sendikası’nda örgütlendiler ve Çalışma Bakanlığı’ndan yetki belgesinin gelmesini beklemeye başladılar. Aralık ayının 17’sinde Mustafa Keleş bir parti malı işlerken zarar verdiği gerekçeyle işten çıkarıldı.

Mustafa Keleş, “Sendikalı olmaya başlarken birilerinin başının yanacağını biliyordum. En başta da kendimin. Ama işçi başka türlü güçlü olamaz, mücadele edemez. Bu hep böyle olmuştur, birileri bunun bedelini bir şekilde ödemiştir. Ya böyle çalışmaya devam edecektik ya da sendikalı olmak için işten çıkartılmayı göze alcaktık” diyor.

Karaca Deri’de 30 kadar işçi var ve şu an Deri-İş Sendikası’nda örgütlü. İşçilerin bir kısmı Mustafa Keleş de dahil bir güvenlik firmasında işçi olarak görünüyorlar. Şimdi buradan deri firmasına geçiş yapmak istiyorlar. Sendikalı olmak istemelerinin nedenlerinden biri de taşeron firmalar sorunu. Patron işçilere taşeron firma olan güvenlik firmasından deri firmasına geçişlerini yapacağını söylüyor.

Mustafa Keleş, “Bizim sendika yetkisinin gelmesini bekliyoruz. Çünkü toplu sözleşme yapabiliriz ve kazanılmış haklarımızı kaybetmeden diğer firmaya geçiş yapabiliriz. Şimdi patron bizim Es Deri’ye geçişimizde kazanılmış haklarımızdan vazgeçmemizi bekliyor. Ben arkadaşları uyardım” diyor.

Mustafa Keleş, Karaca Deri’de 9 yıl çalışmış. “Dokuz yıl sonra ancak sendikalı oldum. İşten atılmadan bir kaç gün önce işten atılacağımı iyice biliyordum” diyor. Patronun oğlu ve kızı bu sendika işiyle kimler uğraştı diye araştırmaya başlamışlar. Patron “Siz boşuna araştırıp durmayın ben kim olduğumu gayet iyi biliyorum” demiş. İşten atılması için bir sebep gerektiğini bu ürünün katlanmasının ve ardından kendisini suçlu

gösteren bir tutanağı imzalamak istemeyişinin gerekçe olarak kullanıldığını belirten Keleş, “Kaç yıl çalışırsan çalış, istersen 19 yıl çalış sendikalı olmanı hiçbir patron istemez. Bir günde silebilir seni.. Bu deri sanayiinde yıllarca mücadele etmiş insanlar var bunları biliyoruz. Ama işçi başka türlü güçlü olamaz” diyor.

Patronun Mustafa Keleş’in tazminatını verip direnişi bırakması için sendikayla pazarlık konusu yapacağını belirten Karaca Deri işçisi, “Ben sendikalı olurken bunları bilerek başladım. Şimdi burada direnişi sürdürebilirim de gidebilirim de. Patron benim buradan ayrılmam konusunda diretebilir. Bu çok önemli değil. Çünkü 30 işçi arkadaşımın gelecekleridir bahsettiğimiz.. Eğer arkadaşlar kazanılmış haklarını kaybetmeden Es Deri’ye sendikalı olarak geçeceklerse bu benim açımdan da kazanımdır.” diyor.

Deri-İş Sendikası’nın Karaca Deri’de yetkili olduğuna ilişkin yazının Çalışma Bakanlığı’ndan gelmesini beklediklerini söyleyen Mustafa Keleş, mücadelesini sürdüreceğini fakat patronun içerideki işçilerin kafasını karıştırmaya, yanıltmaya çalıştığını ve kazanılmış hakları korumaksızın Es Deri’ye geçiş yapmaları konusunda ikna etmeye çalıştığını ve arkadaşlarının çok dikkatli olması gerektiğini belirtiyor.

Mustafa Keleş’le yaşanmış ve sürmekte olan direnişler üzerine de konuşuyoruz. Kampana Deri sürecini aktarıyor. “Çok

zorlu bir mücadele verdiler. İzmir’deki arkadaşları geldi buralarda çadırlarda uyuyup çalıştı. İki fabrikanın işçisi yıllardır tanıştırlarmış gibi birlikte davrandı ve burada önce taşeronu bitirdiler. Gerçi adam sonunda fabrikayı kapattı. Ama şunu gördü deri işçileri: Mücadele edilirse mutlaka kazanım olur.” diyor.

Karaca Deri’de nasıl olacağını soruyoruz. “İşçi çalışırken hakkını arayabilmesi için kendisine güç verecek bir şey arar, bir dayanak arar. Çünkü kendisinin patrona karşı koyacak hiç bir şeyi yok. Hayatı patronun iki dudağı arasında. Ama sendikalı olursa ve birlikte hareket ederlerse işte o zaman başını kaldırıp hakkını isteyebilir. İşçiler neyin hakları olduğunu dahi tam olarak bilmiyorlar. Sendika en başta işçilerin haklarını bilmeleri için gerekli. Ama birlikte davranmaları, kararlı olmaları şart. Yoksa güçlü olamazlar haklarının neler olduğunu bilseler bile bunu isteyemezler. İşçinin güçlü olmasının tek çaresi birlikte hareket etmesi, örgütlü olması, kararlı olması” diyor.

Mustafa Keleş, Karaca Deri’de işçilerin sendikalı olmaları için her türlü mücadeleye hazır olduğunu söylüyor. Eğer sonunda patron kendisinin gitmesi konusunda diretirse ne yapacağını soruyoruz.

“Arkadaşlarımın kararına bağlı. Eğer derlerse ki, ‘Hayır biz de gelir Mustafa’yla direniriz’. Onlarla birlikte ben de her şeye varım. Yok eğer derlerse ki, ‘Biz haklarımızı koruyacağız, artık insanca koşullarda sendikalı olarak çalışacağız, ama senin gitmen gerek Mustafa’ ona da tamam derim. Eğer Karaca Deri işçisi bundan sonra sendikalı olarak çalışacaksa amacıma ulaşmış sayılırım. Bunlar bir çok işyerinde yaşanmıştır zaten. İşçiler örgütlenir, haklarını alırlar ama birileri de işten çıkarılır. Ben bu sanayide artık iş bulamayan arkadaşlar var çok iyi biliyorum.” diyor.

Karaca Deri işçilerini zorlu bir mücadele bekliyor. Mustafa Keleş’e kendisi ve arkadaşları için başarılar diliyoruz.

Bir daha ki görüşmemiz sonrasında Karaca İşçisi Kazandı! Diye haber yapmak umuduyla diyoruz.

“Tabii, Karaca Deri’de Sendika Kazandı” diye haber yapacaksınız. Mücadele devam ediyor” diyerek cevaplıyor bizi Mustafa Keleş. □

ŞİŞECAM İŞÇİLERİ FABRİKA İŞGALİNDE

Kapatılacağı açıklanan Topkapı'daki Şişecam fabrikasının işçileri yılbaşı gecesini eylem yaparak geçirdi. Geceyi aileleriyle birlikte fabrikada geçiren Şişecam işçilerine milletvekilleri de gelerek destek verdi.

Eskişehir'e taşınacak olması nedeniyle kapanacak olan Topkapı Şişecam Fabrikası işçileri bir süredir fabrikayı işgal ederek, mevcut şartlarıyla Şişecam'ın diğer 11 fabrikasında çalışmaya devam etmeyi talep etmişlerdi. Fabrikayı terk etmeyen işçiler, 2013'e de fabrikada girdi. Şişe Cam işçilerinin eşleri de "Eşlerimiz yıllardır burada emek harcıyor. Bu soğukta çoluk çocuk hepimiz burada eşlerimize destek vermeye çalışıyoruz. Sesimizi kimlerin duymasına gerekirse lütfen duysun" dediler.

3 Ocak:

7 gündür Şişecam Fabrikası önünde olan işçiler, iş makinelerinin kaçırılması ihtimaline karşı kapılara kaynak yaptılar, gece gündüz fabrikanın önünde nöbetteler.

Fabrika'da örgütlü Kristal İş Sendikası üyesi işçilerden Hakkı Dinç, "bütün kapıları kaynak yaptık, bazı yerlere de cam paletler koyduk. Talebimiz diğer 11 fabrikaya bütün haklarımızla çalışmaya devam etmek. Sendika ile işveren görüşmeleri sürüyor" dedi.

İşçiler fabrika önünde kurdukları çadır ve sobalarla ısınmaya çalışıyorlar. Fabrika girişinde taleplerini yazdıkları pankart ve dövizlerle doldurmuşlar. İşçilerin çocukları anneleri babaanneleri bile eyleme destek veriyor.

İlerleyen saatlerde THY işçileri "Şişecam İşçileri Yalnız Değildir", "Dünya Yerinden Oynar İşçiler Birlik Olsa", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak" sloganları ile geldi.

5 Ocak:

İşgali sürerken bekleyiş gerginleşti. Sabahın erken saatlerinden itibaren fabrikaya çevik kuvvet ekipleri yerleştirilince, fabrikada bulunan 250 işçi fabrikanın bacalarına ve çatılarına çıkarak sloganlar atmaya başladı. Polis çevik kuvvet ekipleriyle saldırıya hazırlanırken, aileler ise dışarıda beklemeye devam etti.

Şişecam'ın Bursa-Yenişehir, Gebze-Çayırova fabrikalarında çalışan işçiler de arkadaşlarına destek olmak için Şişecam Topkapı'ya geldiler. Çatı ve bacalarda slogan atan arka-

daşlarına onlar da destek verdiler.

Kristal-İş Sendikası Şube Başkanı Mürsel Kılıç da geldi ve sendikanın şirket yetkilileri ile fabrikada görüşme yaptığını, fakat olumlu bir sonuç alınmadığını belirterek işçilerin kendi rızası ile fabrikadan çıkması durumunda polisin müdahale etmeyeceğinin söylendiğini, fakat işçileri ikna etmenin mümkün olmadığını söyledi.

Polisin çekilmesiyle çoğu işçi çatıdan indi ve fabrikadaki nöbetlerine geri döndü. Desteğe gelenler le birlikte fabrikanın önünde kurulan çadıra gittiler. İşçiler eylemlerini sürdürüyor.

6 Ocak:

Eylemin 10. gününde emek örgütleri ve sanatçılar desteğe geldi. Şişecam işçileri desteğe gelenleri alkışlarla karşıladı. İşçilere sabah saatlerin bu yana bir çok siyasi parti ve emek örgütü ziyarete geldi. Kristal İş Trakya bölgesinde gelen işçiler ve eylemde olan THY işçileri, GOLDAŞ işçileri gelerek eyleme destek verdi. Hilmi Yarayıcı da türkülerini işçilerin yanında söyledi.

7 Ocak:

Eylemin 11. gününde Sanatçılar Girişimi'nden şair Ataol Behramoğlu, Bilgesu Erenus, Deri İş Sendikası Başkanı Musa Servi ile Küresel Sanayi İşçileri Sendikası adına Genel Sekreter Yardımcısı Kemal Özkan ziyarete geldi.

Şişecam işçileri dayanışmaya gelenleri sloganlarla karşıyorlar. İşçiler, sanatçı ve yazarların desteğinin önemli olduğunu belirterek "Yazar, sanatçıları ve aydınların daha çok desteğine ihtiyacımız var" dediler. İşçiler varil içinde ateş yakıp kar altında ısınmaya çalışıyorlar.

Sloganlarla ısınan işçiler, soğuk havaya ve yoğun kar yağışına karşı fabrika önünde de eylemlerini sürdürmeye devam ediyorlar.

Tiyatrocu Bilgesu Erenus yaptığı konuşmasında 1995 yılında Beykoz'da Kristal İş Sendikası'nın direnişine destek amacıyla katıldığı basın açıklamasının ardından gözaltına alındığını hatırlattı ve "Küresel sermaye açısından baktığımızda işten çıkardıklarının yerini alacak milyonlarca işsiz var ve küresel sermaye bu işsizlere güveniyor. Yoksa kârına

kâr katmak için bu kadar gözü kara olamaz" diye konuştu. Ardından Deri İş Sendikası Genel Başkanı Musa Selvi de konuşmasında dayanışma mesajlarını ileterek, Şişecam işçilerinin mücadelesinin kendilerinin de mücadelesi olduğunu destek ve dayanışmalarını büyüteceklerinin altını çizdi.

Konuşmalardan sonra işçiler çadır ve eylem alanındaki görev yerlerine geri döndüler.

9 Ocak:

Şişecam işçilerinin eylemi başarıyla sonuçlandı. 9 Ocak akşamı fabrikada Anadolu Cam Sanayi AŞ şirket yöneticilerinin önerini tartışmak için Kristal İş Sendikası ile birlikte toplantı yapan işçiler, şirketin önerisi kabul ettiler.

Akşam saatlerinde açıklama yapan Kristal İş Sendikası yönetiminden Bilal Bildik, 420 işçiden geçici olarak çalıştırılan 70 işçinin Eskişehir'e kadrolu olarak mevcut haklarıyla dağılması, 45 işçinin de memur olarak diğer fabrikalarda görev alması ve 135'e yakın işçi gönüllü olarak emekliliğe ayrılarak kıdem tazminatlarını alması, kalan işçilerin de diğer fabrikalara dağılması kararı alındığını söyledi. İşçilerin fabrikalara kura ile belirleneceği söyleyen Bildik, Şişecam işçilerinin yaptığı mücadelenin Türkiye işçi sınıfının yaptığı büyük eylemlerden bir olduğunun altını çizdi. Bildik; işçilerin mevcut haklarıyla diğer fabrikalara gönderilemesini olumlu karşılarırken, iş yeri ortalama günlük ücretinde ufak düşüşlerin olacağını söyledi. Ayrıca, sosyal hakların nasıl olacağı ise henüz bilinmiyor.

Şişecam işçilerinde bir zafer havası görülmezken işçilerden bazıları yapılan anlaşmadan memnun kalmadıklarını dile getirdiler. İşten gönüllü olarak ayrılan işçiler ise diğer şehirlerde yaşamlarını sürdürmelerinin zor olduğu için bu kararı aldıklarını belirttiler. İşçiler; "Bu durum tam anlamıyla bir yatay geçiş değildir. Sendikanın bu durumu çözmesini istiyoruz" diyerek tepkilerini gösterdiler.

Şişecam işçileri 14 gündür fabrikada yaptıkları eylemlerine son vererek fabrikayı boşaltacaklarını söylediler. □

Yaptığımız Gibi Başlarına Yıkmasını Da Biliriz!

28 Aralık: Eminönü'nde bulunan İstanbul Ticaret Odası'nın merkez binası önünde bir araya gelen TeknoPark inşaat işçileri, aylardır çalışmalarının karşılığı olan ücretlerini alamadıklarını belirtti.

Yere göğe sığdıramayan TeknoPark Projesi'nin sahiplerine devasa paralar kazandırırken, Proje inşaatında çalışan işçilerin, yoğun emek gerektiren projede çalışan işçilerin hakkı olan ücretlerinin ödenmediğini belirten işçiler, sorumlu firmanın siciline de dikkat çekti.

İşçiler "İTO Şaşırma, Sabrımızı Taşırma!", "İşçilerin Birliği Patronları Yenecek!" sloganları atarken, bir kaç işçi, temsilci olarak avukatlarıyla birlikte İTO yönetiminden bir heyetle görüşmeye gitti.

Kısa bir görüşmenin ardından TeknoPark projesinin yürütenlerin avukatları aracılığıyla işçileri kendilerinin de mağdur olduklarını söyledikleri belirtildi. Duvar işçiliği yapan bir işçi konuştu. Ağır şartlarda çalışmak zorunda kaldıklarını belirten işçi gün içinde defalarca 30 kiloluk beton blokları taşıdıklarını söyledi.

Başka bir işçi de yazın sıcakta, kışın yağmurda, karda dahi çalıştıklarını, tonlarca alçı taşıdıklarını fakat ücretlerinin ödenmediğini belirterek, artık sabredebek hallerinin kalmadığını söyledi.

İşçiler bir süre daha İTO önündeki yolu kısa süre trafiğe kapatarak eylemi sürdürdüler ve ücretleri ödenmediği takdirde eylemlerini büyüteceklerini söylediler.

4 Ocak: Teknopark İstanbul projesi işçileri, İTO önünde bir kez daha toplandılar. İstanbul Ticaret Odası önünde bir araya gelen işçilere, İnşaat İşçileri Derneği, Hey Tekstil İşçileri, Abdi İbrahim İşçileri ve Çağdaş Hukukçular Derneği destek verdi.

İTO binası önünde bir araya gelen işçiler, ödenmeyen maaşlarının bir an önce ödenmesini istediler. İşçiler adına basına konuşan Burçin Kuz, Teknopark İstanbul Projesi inşaatında aylarca çalıştıklarını söyleyerek, ücretlerini alamayan işçiler olarak bir kez daha buraya geldiklerini söyledi.

Ardından desteğe gelen işçiler kısa konuşmalar yaptılar. Eylem sırasında "Kahrol-

sun Ücretli Kölelik Düzeni", "İTO Şaşırma Sabrımızı Taşırma", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "İşçiye Kalkan Elleri Kıracağız" sloganları sık sık atıldı.

Konuşmalardan sonra işçiler İTO'da muhatap bulamadıkları için caddeyi trafiğe kapattılar; polis işçilere kalkan ve coplarla saldırdı. Kitleyi dağıtamayan polis, daha sonra çok yakın mesafeden gaz tüpüyle dağıtmaya çalıştı, üç işçi gazdan etkilenerek hastaneye kaldırıldı.

İTO Genel sekteri işçilerle görüşmek için binaya çağırdı. Ancak görüşmeye giden işçiler yine muhatap bulamayınca geri döndüler ve ücretlerinin ödenmesi sözünü alıncaya kadar İTO önünde bekleme kararı aldılar.

6 Ocak: Teknopark işçileri Kadıköy'de yaptıkları bir yürüyüşle yaşadıkları saldırıyı protesto ettiler. Kadıköy Kilise önüne aileleriyle birlikte gelen inşaat işçileri buradan Eminönü İskelesi'ne kadar yürüyerek iskelede basın açıklaması yaptılar.

Eyleme 10 gündür direnişte olan Abdi İbrahim İlaç işçileri, "Haklarımız Ve Geleceğimiz İçin Direniyoruz! İşimizi Geri İstiyoruz!" pankartı, OSB-İMES İşçileri Derneği, İnşaat İşçileri Derneği üyeleri ise "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni! Hakları Ve Onurları İçin Direnen Teknopark İşçileri Yalnız Değildir!" pankartı açarak katılırken, ÇHD İstanbul Şubesi avukatları da destek verdi.

Eylem boyunca sık sık "Teknopark İşçisi Yalnız Değildir", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Ücret Hakkımız Söke Söke Alırız!", "İTO Şaşırma Sabrımızı Taşırma!", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atıldı. Eminönü İskelesi önüne gelindiğinde de basın açıklaması okundu.

"Ne polis saldırılar ne de tehditleriniz sökecek! Ücret hakkımızı gaspedilemez! Bizler ağır çalışma koşullarına rağmen Teknopark İstanbul Projesi inşaatında aylarca alinteri dökerek ancak ücretlerini alamayan işçileriz" diyerek başlanan açıklamada, Teknopark İstanbul Projesi inşaatında aylarca alinteri dökerek çalıştıklarını, ancak ücretlerini alamadıklarını belirten işçiler, iki haftadır hakları için eylemde olduklarını, İTO'nun yanıtının çözüm

bulmak yerine polis terörünü devreye soktğunu söylediler.

Eyleme destek için gelenler de çeşitli konuşmalar yaptılar. Eylem dayanışma çağrısı, sloganlar ve mücadelenin süreceği belirtilerek bitirildi.

11 Ocak: Teknopark işçileri, İstanbul Ticaret Odası önünde bir basın açıklaması yaptıktan sonra direnişe başlamak üzere çadır kurdu. Eyleme çok sayıda işçi ve emekçi destek verirken, Tüm-Bel-Sen, ÇHD ve İnşaat İşçileri Derneği de gelerek destek oldular.

Eylem sırasında İTO önüne çevik kuvvet, toma araçları ve panzerler sıralanırken, bir o kadar da İTO'nun özel güvenlik birimi bina önünde işçilerin önüne barikat oluşturmaya ve gerekirse polisle birlikte saldırmak için hazır bekletildi.

Çadırın kurulmaya başlaması üzerine polis ve zabıta ekipleri belediyeden izin alınması gerektiği ve çadırın kaldırılmasını istediye de işçiler kararlı tutumlarıyla çadırı bırakmadılar. Çadırlarını kuran işçiler desteğe gelen emek dostlarıyla birlikte şarkı söyleyip halaylar çektiler.

13 Ocak: Teknopark İstanbul Projesi'nde taşeron firma Uzunlar İnşaat'ta çalışan işçiler bu kez Uzunlar İnşaat'ın sahibi Adnan Uzun'un Başakşehir'dek evi önünde eylem yaptı.

Pankartlarını açarak yürüyüşe geçen işçiler, önce villaların önünde çevik kuvvet polisleri ve TOMA araçlarıyla oluşturulan barikatla karşılaştı. Yürüyüş boyunca sloganlar atıldı. Adnan Uzun'un villasının bulunduğu girişte gelindiğinde Teknopark İnşaat işçileri adına Burçin Kuz basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasından sonra da sloganlar ve ajitasyon konuşmaları sürdürüldü. İşçiler haklarını aramak için geldiklerini fakat Adnan ve Numan Uzun'un polis tarafından korunmasını da protesto ettiler. Ardından sloganlarla tekrar cadde üzerindeki durağa kadar yapılan yürüyüş ve sloganlarla eylem bitirildi.

Teknopark İstanbul Projesi İnşaat işçilerine OSB-İMES İşçileri Derneği, BDSP ve Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi avukatlar da katılarak destek verdi. □

ÇOCUKLARIMIZIN GELECEĞİNE İPOTEK KOYAMAZSINIZ!

30 Aralık:

325 gündür alacakları için eylemde olan Hey Tekstil işçileri, 30 Aralık günü Hey Tekstil patronu Aynur Bektaş'ın ikamet ettiği Etiler'de Maya Residences önünde eylem yaptı.

Sokağın başında önlüklerini giyip Aynur Bektaş, eşi Süreyya Bektaş ve birlikte iş yaptığı CHP Milletvekili Umur Oran'ın fotoğraflarının ve isimlerinin bulunduğu "Hey Tekstil İşçisinin Haklarını Çalanlardan Hesap Soracağız" pankartı açarak sloganlarla patronlarının evinin önüne geldiler. Burada Hey Tekstil işçisi Zeki Gör-

değir basın açıklaması yaptı.

"TBMM'den ödüllü TOBB Kadın Girişimciler Kurul Başkanı Aynur Bektaş tam 325 gündür haklarımızı ödemiyor. Aynur Bektaş üç aylık maaşlarımıza, kıdem ve ihbar tazminatlarımıza el koymuş durumdadır. Çocuklarımızın geleceğine ipotek koymaktadır. Çocuklarımızı okutma imkanını elimizden almaktadır" diyerek sözlerine başlayan Gördeğir, işçilerden çaldıklarıyla kendi çocuklarına Çırağan Sarayı'nda düğün yaptığını, lüks otomobiller hediye edip, lüks semtlerde yaşamlarını sürdürürken, işçilerin sokaklarda yazın sıcağında, kışın soğukta haklarını alma mücadelesi verdiğini ve polislerin defalarca saldırısına uğradıklarını anlattı.

Hey Tekstil işçileri sloganlarla eylemi sürdürürken yanlarına gelen bir kişi, sesleri duyup baktığında Hey Tekstil yazısını görünce konuşmak için geldiğini söyledi. Kendisinin de karşılıksız çekler nedeniyle Hey Tekstil yüzünden mağdur olduğunu ve şikayetçi olduğunu belirterek işçilerin haklarını almaktan vazgeçmemelerini söyledi.

4 Ocak:

4 Ocak günü yine Kanyon AVM önünde buluşan ve TOBB önüne yürüyen işçilere şair Ruhan Mavruk da destek verdi. İşçilerle birlikte yürüyen Mavruk, onlarla bir şiirini paylaşarak verdikleri zorlu mücadeleyi desteklediğini ve dayanışmasını sürdüreceğini belirtti.

Basın açıklamasını okuyan Hey Tekstil işçisi Zeki Gördeğir, tam 329 gündür mücadele yürüttüklerini belirtti. Aynur Bektaş'ın korunduğunu, kimsenin seslerini duymadığını belirtti. "Ne zamandan beri ülkede hırsızlık yapmak serbest, hakkını istemek suç oldu?" diye soran Gördeğir, basını da eleştirdi.

7 Ocak:

Hey Tekstil işçileri, kar yağışına rağmen 331. gününde yine eylemlerini gerçekleştirdiler. Hey Tekstil işçilerine Devrimci Mücadelede Emekliler de "Hey Tekstil İşçisi Yalnız Değildir" pankartı ile katılarak destek verdi. Dayanışma amacıyla basın açıklamasını Hey Tekstil işçileri adına emekli Ali Bircan okurken, Nebahat Albayrak da emekliler adına bir yıla yaklaşan uzun direnişin dayanışmayla güçleneceğini ve zaferle sonuçlanacağından umutlu olduklarını belirterek Hey Tekstil işçileriyle dayanışma içinde olmayı sürdüreceklerini söyledi. □

"Direnişlerimiz Birleştikçe Gücümüz de Birleşiyor"

Patronlarının, maaşlarını ve tazminatlarını ödemediği işyerlerini kapatıp gitmesi sonucu alacakları için mücadele veren Hey Tekstil işçileri ve Akçay Tekstil işçileri 12 Ocak Cumartesi günü Taksim'de ortak bir yürüyüş düzenledi.

Taksim Tramvay Durağı'nda saat 18.30'da "İşimizi, Ekmeğimizi, Haklarımızı İstiyoruz! Alacağız!", "Emeğimizi Alın Terimizi Hırsız Patrona Yedirmeyiz! İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız! / Akçay Tekstil İşçileri" yazılı pankartlarla bir araya gelen Hey Tekstil ve Akçay Tekstil işçileri sloganlarla Galatasaray Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş sırasında Akçay Tekstil ve Hey Tekstil işçilerinin nasıl işsiz kaldıkları ve haklarının gaspedildiği anlatılarak emekçilere destek vermeleri çağrısında bulunuldu. Hey Tekstil işçisi Zeki Gördeğir direnişteki işçiler adına ortak basın açıklamasını yaptı.

İşçilerin direnişlerinin büyüdüğünü, direnen işçilerin haklarını alamaya devam ettiğini, Şişecam işçilerinin direnişlerini taleplerini kabul ettirdiklerini hatırlatan Gördeğir, "Direnişlerini mahkeme salonlarına hapsetmeyenler çözümün ne Çankaya'da ne İLO'da olduğunu ancak mücadele ederek kendine ve sınıfına güvenilerek kazanılacağını öğreniyorlar" dedi. Gördeğir, AKP iktidarının çıkardığı yasalarla başta sendika hakkı olmak üzere işçi sınıfının örgütlenme hakkını gaspettiğini, taşeronlaşmanın önünü açıp düşük ücretle çalıştırma ve güvencesizliği getirdiğine dikkat çekti ve işçilerin yüzyıllık kazanılmış haklarını birer birer elinden alıp ya açlık ya kölelik derken iş cinayetleriyle, katlederken direnen işçilerin çaresiz olmadıklarını gösterdiklerini söyledi.

Kalplerinin madenlerde iş cinayetlerinde yaşamını yitirenlerle birlikte olduğunu, ifade eden Gördeğir, işçileri sağlıksız koşullarda çalıştıran, iş güvencesi olmadan çalıştıran, ölümlerini seyredip, bedenlerini toprak altında bırakanlara karşı mücadele verdiklerini söyledi.

Teknopark işçilerinin maaşlarını alamadıkları için direnişte olduklarını ve İstanbul Ticaret Odası önünde çadır kurarak direnişe başladıklarını, Hey Tekstil işçilerinin ise TOBB önünde haklarını aradıklarını hatırlatan Gördeğir, haklarını alabilmenin tek çözümünün kar, soğuk, yağmur demeden mücadelelerini sürdürmek olduğunu bildiklerini ve mücadeleyi sürdürdüklerini belirtti.

"Direnişimizi birleştirdikçe gücümüzü de birleştiriyoruz. Birlikte mücadele eden işçiler mutlaka kazanacaklar. Mücadelemiz işten atılan, hakları gasp edilen son işçi kazanuncaya kadar sürecek" diyen

Gördeğir, işçilerin sadece kendi hakları için değil, taşeronlaşmaya, sağlık hakları için direnen emekçilerle birlikte tüm demokratik haklarını isteyen çalışma ve iş güvencesi isteyen emekçilerle birlikte halkın geleceği için direndiklerini belirtti. Gördeğir sözlerini "Biz direnen işçiler, adaletsizliğe, zulme, açlığa karşı yürütülen mücadelenin bir parçası olarak direnmeye ve mücadeleye devam edeceğiz." diyerek tamamladı.

İşçiler sloganlarla ve mücadele eden işçilerle dayanışma içinde olunması çağrısıyla eylemlerini sonlandırdılar. □

ANTAKYA AYIŞIĞI'NDA 4. YIL COŞKUSU!...

Merhaba dostlar!

Antakya'da Ayışığı Sanat Merkezi'nin 4. yılını kutlamanın coşkusuyla hepimizi selamlıyoruz. Üç yıldır biriktirdiğimiz güzellikler ve emek sonucunda bir araya gelerek bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinliğimiz yeni yaşımızda bir arada olmanın mutluluğu ve heyecanıyla başladı. İlk olarak şiir atölyemizin dinletisi sardı bizleri.

"Kaya görmez kökünü/ Ama nerden geldiğini bilir/ Gideceğimiz yolu biliyoruz izler var; bizden önce bırakılmış/ Suların güneşine değil/ Diplerin güneşine bakıyoruz. Tek bir kelime kalmış olsun / Tek bir kelimededen aklın narına çıkalım..."

İnsanlığa umudu seslenen sıcak bir şiir dinletisinin ardından, Ayışığı emekçisi bir arkadaşımız bizlere klasik gitar dinletisi sundu. Ayışığı'nın minik dostları etkinliğimizin en güzel izini bıraktılar herkeste. Emeğe Ezgi'nin albümünde yer alan "Adım Deniz"i seslendiren minik dostlarımız, hepimizde tadı unutulmayacak enfes bir coşku bıraktılar. Sahneden inen minik dostlarımız yoğun istekler üzerine tekrar sahne aldılar. Diyebiliriz ki, Emeğe Ezgi bile bizim bu muhteşem dostlarımıza imrenebilir. Hatta "Ahmet Telli" şiirini seslendiren 4 yaşındaki minik dostumuzla tanışsa ne kadar mutlu olur tahmin ediyoruz.

Minik dostumuz bizlere şöyle seslendi: *"Susan bir çocuktan daha büyük bir tehdit / Ne olabilir, sorunun karşılığını bilmiyor kimse / Kirpiklerime düşüyorsunuz bir çiy damlası olarak / Yumuyorum gözlerimi gözkapaklarımın içindediniz / Sonsuz bir uykuya dalıyorum sonra ve sen / Hiç büyümüyorsunuz artık iyi ki büyümüyorsunuz / Adınızla başlıyorum her şiire ve her mısradan / Esirgeyensiniz bağışlayansınız, biat ediyorum. / Çocuğum ben ve bu dünya bana göre değil."*

Bu çok güzel, sıcak paylaşımlarımızdan sonra "yeni yaşımızı" temsilen pasta kestik.

Üzerimizdeki bu coşkun hava hep bir ağızdan söylediğimiz türküler ve marşlarla daha da katlandı. Son olarak çaylarımız eşliğinde anılarımız, Ayışığı Sanat Merkezi'nin bize ve diğer insanlara kattıkları üzerine konuşarak sohbet ettik. tüm bu umut dolu paylaşımlarımız sonucunda; yeni yılda, yeni yaşımızla, YENİ İNSAN'a yeniden haykırıyoruz; "Merhaba Yaşamak" / "Merhaba Dünya" / "Merhaba Ey Seveda!"

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi

Antep Ayışığı Sanat Merkezi Yeni Yerinde

13 Aralık Pazar günü saat 14.00'te Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nin yeni yerinde açılış etkinliği düzenlendi.

Açılış etkinliği ilk önce Ayışığı Sanat Merkezi'nden bir arkadaşın kısa sunumuyla başladı. Ardından sözü, şiir grubundan bir genç arkadaş olarak, devrimci sanat merkezlerinin ve kitap okumanın öneminden bahseden bir konuşma yaptı.

Konuşmasında sermaye sınıfının bilinçli olarak kitlelerin sanattan, okumaktan, araştırmaktan, sorgulamaktan uzak tutulmaya çalışıldığını dile getirerek, gençliğin bu çabaları boşa çıkarması gerektiğini vurguladı. Son olarak emeğin sanatını üreten Ayışığı Sanat Merkezine sahip çıkılması gerektiğini söyleyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ahmed Arif'ten "Uy Havar", Hasan Hüseyin'den "Kavel", Yusuf Hayaloğlu'ndan "Kim Susturabilir Türkülerimizi Kim", Nazım Hikmet'ten "Merhaba" şiirleri okundu. Şiir dinletisi 8 yaşındaki genç bir arkadaşımızın Nazım Hikmet'in "Hiroşima" ve "Dünyayı Verelim Çocuklara" şiirleriyle sonlandırıldı.

Daha sonra Almanya'da devrimci bir örgüt olarak şekillenen RAF üyesi devrimci militan bir kadın olan Ulrike Mainhof'un yakalanarak konulduğu F tipi hücrelerini konu alan "Ben Ulrike Mainhof, Bağırıyorum" adlı oyun sergilendi. Ancak oyun öncesi kısaca Ulrike Mainhof'un hayatı anlatıldı. Ve en son olarak müzik dinletisiyle açılış etkinliği sonlandırıldı. Etkinlik sonrası uzunca bir sohbetle dostlarla beraber hoş sohbetlere başlandı.

Antep Ayışığı Sanat Merkezi

YENİ YERİMİZDE MERHABA!

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi olarak yeni yerimizde tüm dostlarımıza merhaba dedik. Her Pazar günü gerçekleştirdiğimiz film gösterimlerimize bu hafta da devam ettik. Tek farkla, artık yeni bir yerden tüm dostlarımıza selam gönderecektik.

Aralık ayında araştırmacı gazeteci Mazlum Vesek eşliğinde başladığımız "Türkiye sineması" incelememize bu ay da 6 Ocak Pazar günü "Türkiye sinemasında toplumsal gerçekçilik" başlığını irdeledik. Ve bu kapsamda Duygu Sağıroğlu'nun yazıp yönettiği "Bitmeyen Yol" isimli filmin gösterimini gerçekleştirdik. Film gösteriminden önce Mazlum Vesek bizlere "Türkiye sinemasında toplumsal gerçekçilik" konusunda bir sunum yaptı. Söz konusu dönemin 1960- 1965 arasını kapsadığını, dönemin sinemasının Türkiye'deki toplumsal mücadelenin 1960'lı yıllardaki gelişimine denk düştüğünden bahsetti ve çeşitli filmlerden örnekler vererek sunumunu tamamladı. Sunumun arkasından "Bitmeyen Yol" isimli filmin gösterimine geçtik. Film dönemin Türkiye'sini ele alırken, kapitalizmin yarattığı sorunları güzel bir biçimde anlatan bir film. Yozlaşma, çürüme, işsizlik, yoksulluk vs. sorunları ustalıklı dile getiriyordu.

Film gösteriminin ardından tüm dostlarımızla birlikte filme dair sohbetlerimize devam ettik. Ve sıcak çaylarımız eşliğinde sinema ve o dönem Türkiye'si üzerine sohbet ettik.

İzmir Ayışığı Sanat Merkezi Yeni Yeri:
Konak Mahallesi (Kemeraltı- 3. Beyler)
850 Sokak No:24 Kat:4

Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla!
İzmir Ayışığı Sanat Merkezi

"ADIM DENİZ" DİYENLER KONUŞUYOR

Grup Emeğe Ezgi, sınıfsız sömürsüz bir dünya isteyenlerin, işçilerin, emekçilerin sesi olmak için yola çıktı. İşçilerin, emekçilerin eylemlerinde, yürüyüşlerinde, direnişlerinde, miting alanlarında onlarla birlikte kurulmak istenen dünyaya olan özlemi haykırdı.

"Yeni zamanlara yeni ezgiler gerek" diyordu grubun üyeleri sık sık. Ve ilk albümlerini çıkardılar: "Adım Deniz"... 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nda binlerce insanla birlikte "Adım Deniz" dediler. Ve yüreği devrimden, sosyalizmden yana atan, onların yolundan giden Grup Emeğe Ezgi üyeleri hakkında "örgüt üyesi olmak" iddiasıyla dava açıldı.

Duruşmanın hemen ardından kendileriyle bu konuda görüşmeye çalıştık. Fakat hem gündemin yoğun olması hem de grup üyelerinin çalışmaları nedeniyle ancak Ayışığı Sanat Merkezi'nde yaptıkları bir çalışma sırasında konuşabildik.

Mücadele Birliği: Emeğe Ezgi Grubu olarak ilk albümünüzü çıkardınız ve 6 Mayıs'ta Antep'te Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anmak için yapılan mitingde söylediğiniz parçalar nedeniyle hakkınızda "örgüt üyesi olmak" iddiasıyla dava açıldı. Bu konuda konuşmak istiyoruz.

Ama önce Emeğe Ezgi Grubu nasıl oluştu? Ne zamandır bir grup olarak çalışma yürütüyorsunuz? Amacı, hedefi nedir?

Emeğe Ezgi: 16 yıllık bir grup. Ancak birçok grup gibi bizim grubumuz da kurucu kadrosunu muhafaza edememiş. Gerek 90'lı yılların politik atmosferi gerekse ortaya koyduğumuz müzik tarzından kaynaklı olarak grup üyeleri zaman içerisinde değişti.

Elbette gözaltılar, tutuklamalar ve hatta ölüm oruçlarının bu duruma etkisi olmuş. En önemli kaybımızı ise 2001 yılında yaşadık. Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzlüğe uğurladığımız Aysun Bozdoğan grubumuzun kurucularındandı.

Hedefimize gelince; yaşadığımız dünya, insanlığın hak ettiği bir dünya değil. Öyle bir düzen içindeyiz ki, bencillik ve kendini kurtarma eğilimi tüm bireylerin ortak yanı haline gelmiş durumda. Oysa birlikte yaşayacaksak, kendimizi bir bütünün parçası olarak görmeli ve her bir insanın en az kendimiz kadar değerli olduğunu kabul etmeliyiz.

Her şeyden önce, bu bilinçteki bireylerin yetiştirildiği ve kendini değil toplumu düşünmenin erdem olarak görüldüğü bir yaşam ortamı oluşturmak istiyoruz. Amacımız ve hedefimiz işte bu yaşam ortamının, insanlığın hak ettiği bir dünyanın kurulmasıdır.

Mücadele Birliği: Albümünüzde Denizler'e, ölüm oruçlarına, zindanlara ilişkin şarkılar, Kürtçe ve Ermenice ezgiler de yer alıyor. Albümle anlatmak istediğiniz nedir?

Emeğe Ezgi: Yaptığımız tüm üretimler temel olarak az önce bahsettiğimiz hedefi gerçekleştirmeye yönelik eserlerdir. Üretim yaparken ki kaygımız ise, sesimizi ulaştırdığımız insanlara hayallerimizi, kurmak istediğimiz dünyayı anlatıp, onları da bu hayale ortak etmek ve o güzel sistemi kurmak için emek harcamaya davet etmek.

Bugüne kadarki üretimlerimizi somutlaştırdığımız en önemli çalışmamız, en önemli eser bu albüm çalışması oldu. Uzun zaman ve yoğun emek harcadığımız bir süreçti bu. Sonunda

albümümüzü 2012 yılının 6 Mayıs günü tamamladık. Bu tarih kendini devrimci olarak tanımlayan herkes için büyük bir önem taşıyor. Çünkü bu ülkedeki devrim tarihinin en önemli isimlerinden üçünün, Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in idamlarının 40. yılıydı. Bu yüzden bu albüm çalışmamızı Denizler'e ithaf ettik; albümün ismi de "Adım Deniz" oldu.

Mücadele Birliği: Mahkeme konusuna dönelim. Adım Deniz 1 Mayıs'ta dinleyenleriyle buluştu. 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'nda dinledik, 6 Mayıs'ta da yine albümdeki parçalar İstanbul Kadıköy'de yapılan Denizleri anma mitinginde insanlara ulaştı. Neden Antep'te söylenmesi dava konusu oldu? Antep'teki mitingde farklı olan neydi?

Emeğe Ezgi: 6 Mayıs günü Antep'te düzenlenen Denizler'i anma etkinliğine katıldık ve şarkılarımızı orada söyledik. O gün, yıllardır Antep'te yaşanmayan görüntülere sahne oldu sokaklar. Görkemli kalabalıklar, devrimin gerçekleşmesini istemeyen kesimlerin paniğe kapılmasına neden oldu. Açılan davanın bir sebebi de buydu. Ancak asıl amaç, bizim nezdimizde Denizler'i bir kez daha yargılamak ve mahkum etmek.

Normalde bir insan, yolu mahkemeye düşünce üzülür elbette. Ancak biz Denizlerin yolunda olduğumuz, onların fikirlerini savunduğumuz ve yaydığımız için yargılanıyor olmak

tan sevincin yanı sıra onur duyuyoruz.

Mücadele Birliği: Son dönemde sanatçılara, devrimcileri andıkları, onları anlatan, öven şarkılar söyledikleri için 'suçu ve suçluyu övmek', 'örgüt propagandası yapmak', 'örgüt üyesi olmakla birlikte örgüt adına hareket etmek' vb. iddialarla davalar açılıyor. Siz de bundan nasibinizi aldınız. Bu durumda hem sanatçı açısından hem de dinleyici açısından yapılması gereken nedir sizce?

Emeğe Ezgi: Öncelikle devrimci ve demokrat tüm sanatçılara açılan davaların siyasi davalar olduğu gerçeğinden hareket etmemiz gerekiyor.

Siyasette şöyle bir işleyiş vardır: Yapılan bir işin veya eylemin suç sayılması ya da sayılmaması toplum genelinde ne kadar meşru, ne kadar doğru görüldüğüne göre belirlenir. Hiçbir siyasi irade toplumsal kitlelerin benimsediği değerleri suç olarak değerlendiremez ve bu değerlerden dolayı kişileri yargılayıp mahkûm edemez. Gerek bizim yargılandığımız davada, gerekse diğer sanatçı dostlarımızın davalarında önemli olan, emekçilerin bu davalara karşı sanatçıları ve sanatçıların gerçekleştirdikleri eylemleri sahiplenmeleridir.

Mücadele Birliği: Bundan sonra Emeğe Ezgi'nin hedefinde neler var?

Emeğe Ezgi: Hedeflerimizin en başında hayalini kurduğumuz komünist dünyanın kurulması ve bizim bu amaç doğrultusunda üretimlerimizi sürdürmemiz var. Bu hedefe hizmet edecek çalışmalar yapmak istiyoruz. Buna emekçilerin eylemlerinde yer almak da dâhildir, yeni eserler üretmek insanlara ulaştırıp onları devrimci olmaya çağırarak da.

Mücadele Birliği: Yolunuz uzun ve oldukça zorlu... Sizlerden yeni zamanların yeni ezgilerini dinlemeye devam etmek dileğiyle yolunuz açık olsun diyoruz.

Emeğe Ezgi: Teşekkür ederiz. Size de kolay gelsin. □

KATLİAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

Sakine CANSIZ

Sakine CANSIZ

Leyla SÖYLEMEZ

Fidan DOĞAN

Leyla SÖYLEMEZ

SÖZ VERİYORUZ SORUMLULARDAN HESAP SORACAĞI
DPP İSTANBUL İL ÖRGÜTÜ